

TÜM MALİYE SEN

Tüm Maliye Çalışanları Sendikası Yayın Organı

Nisan 1993

Sayı: 4

DANIŞMA BÜROLARI

DEĞİL

GREVLİ TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA

SUNU

Kamu çalışanları, 3 yıldır verdikleri sendikal mücadele sonucu yasal ve meşru olarak kurdukları sendikalarının kapılarına vurulan kilitleri söktüler; TBMM'ne ILO sözleşmelerini onaylattılar. İçişleri Bakanlığı genelgesi de Danıştay'ca iptal edildi. Valiliklerin keyfi tutumu sonucu verilen hukuk sa-vaşında kazanan sendikalarımız oldu. Sendikamız adına da İstanbul Valiliği ta-rafından Beyoğlu 3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde 1992/143 esas sayılı dosya ile kapatma davası açılmasına rağmen bir yıldır süren bu dava, 09.03. 1993 günü karara bağlanarak VALİLİĞİN KAPATMA İSTEMİ REDDEDİLDİ ve böylece yasallığımızı kendi yasaları ile onaylatmış olduk.

Bugün artık sendikalarımızın önünde duran görev, tüzüğümüzde de yazıldığı gibi işverenimizle üyelerimizin ekonomik, demokratik, özlük, hukuksal sorun-larının çözümü için toplu sözleşme yapmaktır. Nasıl ki, sendikalarımızı kurar-ken yasal olduğumuzu bugün dost-düşman herkese, yasaları yapanlara ispat-ladı isek; toplu sözleşme yapmamızın önünde de engel yoktur diyoruz. Sadece kafalarda var olan engeli aşmamız yeterlidir. Bunu da aşmak için alanlarda, söylevlerde dediğimiz "Grev hakkı grev yaparak alınır!" şiarını alanlardan işyerlerine taşımamızdır. Bu hakkın, ancak ve ancak fiili olarak kullanılarak alınacağını bilmeliyiz. İşverenimiz olan bugünkü hükümetin çıkarmaya çalıştığı "Danışma Büroları"na hayır demenin yolu da mücadelemizden geçmektedir.

Tabii ki, bu mücadele sürecinde bir çok üyemiz ve il başkanımız sürgün edildi. Çeşitli cezalar verildi. En son olarak kim tarafından kaçırılıp öldürüldüğü ASLINDA BİLİNEREN sendikamız Elazığ İl Temsilciliği avukatı ve Elazığ İnsan Hakları Derneği Başkanı Av. Metin CAN ile kardeş sendika üyesi Dr. Hasan KAYA hunharca katledildi. Faili meçhul cinayetlere bir tane daha ek-lendi. Bu ülkede hergün gazeteciler, hukukçular, kamu çalışanları, demokrasi ve insan hakları savunucuları katlediliyor ve katilleri bulunamıyor. Sözde de-mokrasi, insan hakları, özgürlük, sivil toplum kelimelerini ağızlarından düşürmeyen hükümetten ve yetkililerden bir an önce faili meçhul cinayetlerin aydınlığa kavuşturulmasını istiyoruz.

Sizlere daha önceki sayılarımızda yayınınızın aylık periyodla çıkarılabilmesi için tüm üye ve yöneticilerimizden destek beklediğimizi söylemiştik. Ne yazık ki, istediğimiz desteği bulduğumuzu söyleyemeyeceğim. Maddi sorunlarımızı henüz aşamadığımızdan dolayı da yayınınızı aylık olarak size ulaştıramıyoruz.

Bu sayımızdan başlamak üzere tartışma, kültür, haberler sayfaları sürekli olarak yayınlanacak. Özellikle tartışma sayfamızda sendikanın genel politika-ları, yayınınız, yayınlanacak yazılar hakkındaki öneri, eleştiri ve düşüncelerinizi yayınlamak istiyoruz. Tüm üye ve okurlarımızı bu konuda du-yarlı olmaya çağırıyoruz. Ve diyoruz ki, yayınınızı ne kadar ortak üretirsek, o kadar daha iyi, daha güzel olacaktır.

Bir sonraki sayımızda buluşmak dileğiyle...

Bahtiyar ALKAN
Basın-Yayın ve
Halkla İlişkiler Sekreteri

TÜM MALİYE-SEN
Tüm Maliye Çalışanları
Sendikası
Aylık Yayın Organı

Kuruluş: 3 Şubat 1992

Sahibi
Tüm Maliye Çalışanları
Sendikası Adına
Genel Başkan
İrfanERDEMOĞLU

Yazı İşleri Müdürü
Basın-Yayın Sekreteri
Bahtiyar ALKAN

Yayın Kurulu:
Bahtiyar ALKAN
Emine KAPLAN
Gürel SÜRÜCÜ
Hüseyin TULUK
Hatice ÖZÇELİK
Ayten YILDIRIM
Abdulgafur IŞIK

Yönetim Yeri:
Tiryaki Hasanpaşa Cad.
No: 9, K: 3
Aksaray / İSTANBUL
Tel: 586 15 35

Dizgi-Teknik Hazırlık-Baskı:
AYDINLAR Matbaacılık
Ltd. Şti. Tel: 552 86 14

Dergi Hesap No:
Bahtiyar ALKAN
Ziraat Bnk. İst.C.öğlü Şb.
30003 - 7810 - 9

*Gönderilen yazıların yayınlanmasına
Yayın Kurulu karar verir. Sorumluluk
yazara aittir. Yazı ve resimler
yayınlansın veya yayınlanmasın
geri verilmez. Alıntılarda kaynak
gösterilmesi zorunludur.*

İçindekiler

- 2 Sendikalarımızın Dünü, Bugünü ve Geleceği**
Her üyemiz, her işyerimiz, her koşulda, tek başına sendika olabilmeli. Sendikamızın örgütlü gücü, maliye çalışanlarının mücadelesine ve sınıf bilincine dayanmalıdır.
- 5 Toplusözleşmeye Adım**
Toplusözleşmenin ana amacı, emek-sermaye çelişkisinden doğan kavganın yürütülmesinde, çalışan sınıfın ekonomik mücadelesinin aracı olmaktır.
- 6 Haklı Mücadelemiz Oyunları Bozuyor**
Biz Tüm Maliye-Sen'liler olarak din, dil, ırk, cinsiyet, felsefi inanç ayrılığı gözetmeksizin üyelerimizin ekonomik, demokratik, hukuki vb. haklarını koruyup geliştirmek için varız.
- 7 151 Sayılı ILO Sözleşmesi**
Kamu çalışanları örgütleri, kamu makamlarından tam bağımsızdır.
- 8 İşyeri Temsilciliğinin Önemi Üzerine**
Temsilci, belli bir kuruluş ya da topluluk adına söz söyleme, iş yapma, tartışma yetkisine sahip olan kimsedir.
- 11 Ücret ve Ücret Mücadelesi**
Ücret, çalışanın işgücünün karşılığı olarak patron tarafından ödenen bedeldir.
- 12 Biz Kimiz? Ne İstiyoruz?**
Sendikalar, aynı işkolunda çalışanların işverenlerine karşı ekonomik-demokratik haklarını koruyup geliştiren ve sosyal çıkarlar sağlayan kuruluşlardır.
- 14 Sendikal Eğitim**
Tüm üyeleri tam bir bilgi donanımına getirmeli ve sendikal bilinci kitlelere aktarabilir olmasına gayret sarfetmeliyiz.
- 16 Ezilmişliğin Verdiği Sınıf Bilinci**
Böyle zor şartlar ve baskı altında, keyfi uygulamalarla çalıştırılan (Y.H.S.)'na tabi olan personel, nasıl olur da kendi sınıf bilincine sahip çıkmaz ve örgütlenmez!
- 18 Memur Sendikacılığının Gelişimi Ne Durumdadır? Bundan Sonra Neler Yapılmalıdır?**
Temelde, işçi-memur ayrımının ortadan kaldırılarak tüm emekçilerin haklarını koruyacak güçlü bir sendikal örgütlenme en doğrusudur.
- 19 Tüm Maliye Çalışanlarına Açık Mektup**
Merkez Yönetim Kurulu'nun almış olduğu kararların titizlikle hayata geçirilmesi, bir anlamda tüzel bir kurum olarak var olup olmamakla eş anlamlıdır.

SENDİKALARIMIZIN DÜNÜ, BUGÜNÜ VE GELECEĞİ

Kamu çalışanlarının 1988'lerde dernekleşme, sendikal komite ve yürütmelerle başlattıkları sendikalaşma çabaları, örgütlenme ve mücadeleyi içiçe yürüten bir anlayışın ışığında başladı. Bu çabalarımız 1990'larda kurulan fiili sendikalarla sürdürüldü ve yükseltildi. Mücadele ve örgütlenme çabaları düz bir çizgide, zahmetsiz bir biçimde gelişmedi. O dönemin siyasi iktidarı önce örgütlenmemizi yasadışı ilan ederek sendikalarımızı kapattı. Sonra mücadelemizin önüne

Mücadele ve örgütlenme çabaları düz bir çizgide, zahmetsiz bir biçimde gelişmedi. O dönemin siyasi iktidarı önce örgütlenmemizi yasadışı ilan ederek sendikalarımızı kapattı.

Sonra mücadelemizin önüne güvenlik güçlerini dikmeye, yargı organlarını harekete geçirmeye girişti.

güvenlik güçlerini dikmeye, yargı organlarını harekete geçirmeye girişti. Valiler, defterdarlar ve müdürler aracılığıyla uygulanan sürgün, soruşturma ve diğer cezai müeyyidelerle kamu çalışanlarının örgütlenmesinin yokedilmesi hedeflendi. Ancak tüm bu girişimler başarılı olmadı. Çünkü, kamu çalışanlarının örgütlenmesi meşruydü ve gücünü haklılığından alıyordu. Ayrıca iddia edildiğinin aksine, kamu çalışanlarının örgütlenmeleri yasaldı da. Çünkü bizler sendikalarımızı Anayasa'nın 90. maddesinin ve 1951 yılında imzalanan ILO sözleşmelerinin 98 sayılı hükmüne, ayrıca Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin tüm çalışanlara tanıdığı sendikalaşma hakkına dayanarak kurmuştuk. Bu yasa ve hükümlere dayanarak verdiğimiz hukuk mücadelesi sonucunda yasallığımız yargı organları tarafından da kabul edilmek zorunda kaldı. Bu kararlar sonucunda, sendikalarımızın kapılarına vurulan mühürleri söküp attık.

Bir taraftan hukuk mücadelesi vererek, diğer taraftan haklarımızı her alanda savunarak geçirdiğimiz 1990-1991 yılları boyunca yükselttiğimiz fiili ve meşru mücadelemiz tüm halk kesimleri tarafından geniş destek ve dayanışmayla kucaklandı; çünkü haklıydık...

Koalisyon Hükümeti ve Beklentiler:

20 Ekim genel seçimi öncesinde, bütün siyasi partiler, seçim programlarına kamu çalışanlarının

sendikal haklarını koymak zorunda kaldılar. Böylece kamu çalışanlarının yükselen mücadelesini kendi potalarında toplamaya, bizim "haklar mücadeleye alınır" anlayışımız yerine mücadelemizi beklentiye sokacak "yukarıdan hak bekleme" anlayışını yerleştirmeye giriştiler. Bu çabalarında kısmen de başarılı oldular. Sendikaların yönetim organları, siyasi partilerin kamu çalışanlarına hiç bir hak veremeyeceğini, hakların kazanımının mücadeleden geçtiğini yayınları ve toplantılarında kitlelerine duyurmalarına rağmen kamu çalışanları kitlesi, sendikaların istemi dışı 5-6 aylık bir süre koalisyon hükümetinin vaatlerini yerine getirmesi beklentisi içinde oldular. Ancak bu süreçte, seçim meydanlarında verilen vaatlerin yalan ve demogojiden başka bir şey olmadığını kavrayan örgütlü kamu çalışanlarının beklenti tepkiye dönüştü. 1992 yılında yeni görevlerini ve sorumluluklarını programlaştıran kamu çalışanları, 1 Haziran'dan başlamak üzere bu programı

gerçekleştirmeye giriştiler. Kamu çalışanlarının mücadele tarihinde önemli bir yer tutan 16 Haziran yürüyüşü, 22 Haziran'da Ankara'da polis barikatlarını aşarak 20 bin kişilik bir kitlelilikle hükümetin kapısına dayanma başarısını gerçekleştirdi. Hükümet temsilcilerinin verdikleri sözleri tutmamaları sonucunda gerçekleştirilen 15 Temmuz eylemi Türkiye'nin dört yanında yüzbinlerce kamu emekçisinin iş bırakma eylemiyle doruğuna ulaştı. 21 Aralık'ta kamu çalışanları sendikaları arkasında 10 binlerce kitleyle bu sefer başbakanlık kapılarını zorluyordu. Toplusözleşme masasına davet adı taşıyan bu eylemle 1992'yi böylece kapattılar. Bu mücadelelerin sonucunda kamu çalışanlarının sendikalarını yasaklama amacını taşıyan İçişleri Bakanlığı Genelgesi Danıştay tarafından iptal edildi. Yıllardır Meclis'in tozlu raflarında bekletilen ILO sözleşmeleri, Meclis'te kabul edilerek onaylanmak zorunda kaldı. Böylece kamu çalışanları açısından bir dönem bitiyor ve birincil hedefi örgütlülük olan yeni bir dönem başlıyordu.

Yeni Dönem ve Görevlerimiz:

1990-92 yılları arasındaki dönem, sendikalarımızın kurulması ve yaşallaşması mücadelesi ekseninde gelişti. Bu mücadeleler sonucunda, dost-düşman herkes tarafından kabul edilen sendikalarımızın üye sayısı 250-300 binlere ulaştı. Ancak bu dönem boyunca, sendikalarımız gerek ku-

rumlaşma gerekse gerçek örgütlülüğümüz açısından yeterli bir seviyeyi yakaladığımız söylemek mümkün değil. Mücadele, örgütlenme ve eğitim gibi sendikal örgütlülüğümüzün ayrılmaz işlevlerinin organik ve yeterli bir bütünlüğe kavuştuğunu belirtmek zor. Üye sayımızın onbinlere ulaşmasına karşın, sendikalarda aktif olarak çalışan, sendikal mücadeleyi bir yaşam biçimi olarak kavrayan arkadaşlarımızın sayısındaki artış yeterli değil. Özetle iki yıldan fazla bir süredir taleplerini ve hedeflerini ülke gündeminin orta yerine oturtan sendikalarımızın, örgütlenme niteliğinin, mücadele azmiyle paralel bir gelişme gösterdiğini düşünmek yanıltıcıdır. Bu gerçeği herkesten önce kendimize itiraf edemezsek, yıllardır süren mücadele ve kitleselliğimizi örgütlülüğümüze aktaramazsak, eğitim seviyesini, sendikal işbölümünü ve tarihsel sorumluluk anlayışını geliştirerek örgütlülüğümüzün niteliğini bir an önce yükseltmezsek, kamu çalışanlarının mücadelesi önünde en büyük engel olan "memur ideolojisi" ni aşmamız ve kazanımlarımızı kalıcılaştırmamız mümkün olmayacaktır.

Yeni Tehlikeler ve Dinamikler

Bütün bu görevleri acil ve yaşamsal kılan tehlikeleri iki başlık altında toparlamak mümkündür. Bu tehlikelerin bir yanı 1993 senesinde gerçekleşeceği söylenen yasallaşma ve yasallaşmanın fiili örgütlenmemize getireceği sınırlar olgusudur. Diğer tehlike ise, işverenimiz devletin ve gerici güçlerin desteğiyle her alanda karşımıza çıkmaya başlayan devletçi-güdümlü Türk Kamu-Sen'in girişimleridir.

Yasallaşma nasıl bir tehlike doğuracaktır? İki sene boyunca yasallaşma mücadelesi veren bizler, bugün devletin tanıyacağı sınırlı ve yetersiz, kanatsız kuş misali, grev ve toplu sözleşme hakları olmayan bir sendikal yasaya karşı sendikalarımızı nasıl koruyacağız? Meşru ve fiili kurumlarımızı

Mücadelemizin sonucunda kamu çalışanlarının sendikalarını yasaklamayı amaçlayan İçişleri Bakanlığı Genelgesi, Danıştay'ca iptal edildi. Yıllardır mecliste bekletilen ILO sözleşmeleri kabul ettirildi. Böylece birincil hedefi örgütlülük olan yeni bir dönem başlıyordu.

yasal engellere karşın nasıl yaşatacağız? Sendikalarımızı kurarken gerçekleştirdiğimiz gibi, yasal çerçeveyi de mücadelemizle belirlemeyi başarabilecek miyiz? Müdürler ve amirler eliyle örgütlenmeye çalışan Türk Kamu-Sen

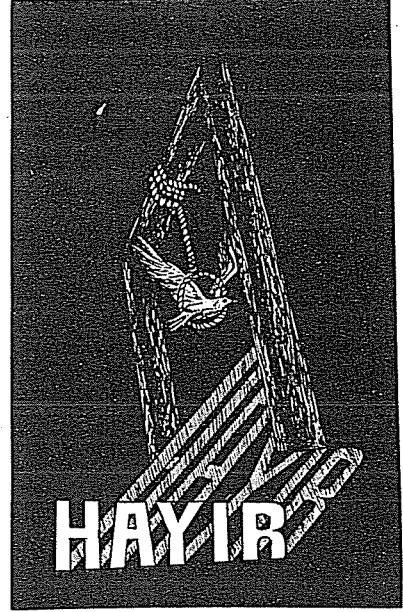
karşısında bağımsızlığımızı koruyabilecek miyiz? Bu sorular çoğaltılabilir. Ancak bu soruların doğru olarak kavranabilmesi ve çözümlerinin üretilebilmesiyle önümüzdeki dönem ve geleceğimizi belirleyebilmemiz mümkündür.

Bu sorular aktif gündemimizin ve görevlerimizimizin neler olduğunun da ipuçlarını taşımaktadır. Bu ipuçların dan yola

çıkarak, önümüzdeki dönemde yaşamsal olan gündemin odağında örgütlenmemizin nitelleştirilmesinin olduğu, mücadele ve eğitim hedeflerimizin bu gündeme tabi kılındığı bir ön programın yaratılması olduğu çıkarılabilir. Böyle bir programın hedefleri üç düzeyde belirlenmektedir: Birincisi, 6 aylık bir süreçte tüm kamu çalışanlarını birlikte mücadeleye sevketmeyi öngören bir "Ortak Çalışanlar Yasası"nın hazırlanması ve bu yönde geniş bir kampanyanın bugünden örgütlenmesine girişilmesidir. İkincisi ve birinci hedefin işkollarına tercümesi, temmuz zammından önce işverenleri toplu sözleşme masasına oturmaya zorlamak ve giderek artan bir tempoyla fiili grev hakkımızı kullanmaya girişmektir. Bu mücadele hedefinin başarılabilmesi ve örgütlenmemizin nitelleşmesine hizmet etmesi için gerekli olan diğer bir hedef olan işyeri örgütlenmelerinin yaratılması çalışması da üçüncü gündemimizi oluşturmaktadır.

Küçük, Somut, ama Sağlam Adımlarla

Bu hedeflerin gerçekleştirilmesi ve sözde kalmaması, bu hedeflere uygun ve yetkin bir çalışma tarzının yaratılmasını zorunlu kılmaktadır. Bu tarzın birinci ögesi, mücadele ve örgütlenme çalışmalarımızın esasını işyerlerimizdeki somut sorunlar ekseninde kurmamızdır.

İlk elden her işyerindeki mesai, yaygın ve yoğun denetim sorunu, kreş sorunu, lojman ve konut sorunundan servise, yemek sorunundan diğer özlük haklarımıza kadar tüm sorunların acil ve yakıcı olanları gündeme alınmalı ve bu sorunların çözümü için işyeri ekseninde mücadele hattı örgütlenmelidir. Böylece, hem işyerlerindeki kamu çalışanlarının çoğunluğu somut bir hedef etrafında biraraya getirilecek, hem de küçük kazanımlar ekseninde örgütlülüğümüzün niteliği artırılabilir.

Üye kitemizin artması ve bu artışın nitel bir örgütlenmeye hizmet etmesinin ilk adımı, somut hedefler ve mücadeleler ekseninde kurulacak somut ilişkiler ve yapılanmalar olacaktır. Ancak, sadece işyeri eksensli bir mücadelenin sınırlı olduğu ve genel örgütlenmemize ve mücadelemize hizmet etmesi için, işkolumuzun, tüm kamu çalışanlarının ve giderek diğer muhalefet alanlarının bir parçası olmasının kanallarının yaratılması gerektiği bir an için bile akıldan çıkarılmamalıdır. Bu gereklilik ikinci çalışma tarzımızı gündeme getirmektedir. Bu hedef, hem işyerlerimizdeki mücadelenin diğer işyerleri ve alanlarla ilişkisini sağlayabilecek, hem de sendikal örgütlülüğümüzü güçlendirecek bir kurumlaşma çabası biçiminde ele alınmalıdır. Bu çabamız bir yanyıla, işyerlerindeki örgütlenmelerin irade

reterliklerinin etkili olarak çalışır hale getirilmesi, sendikal anlayışın ve örgütlenme bilincinin tüm üye kitleye götürülmesinin kanallarının ya-

Bu hedeflerin gerçekleştirilmesi, buna uygun ve yetkin bir çalışma tarzının yaratılmasını zorunlu kılmaktadır. Üye kitemizin artması ve bu artışın nitel bir örgütlenmeye hizmet etmesinin ilk adımı, somut hedefler ekseninde kurulacak somut ilişkiler ve yapılanmalar olacaktır.

ratılmasını gerekli kılmaktadır. İşyeri temsilcilerinin faal hale getirilmesi, şube ve genel merkez düzeyinde temsilciler kurulunun periyodik olarak toplanabilir, karar alabilir ve denetleyebilir düzeye sıçratılması yaşamsal bir halka durumundadır. Açık ki böyle bir çalışmanın bürokratlaşmamasının en önemli faktörü, sendikal bilgi ve eğitimin herkese ulaşabilir olmasıyla doğrudan ilgilidir. Bu gereklilik üçüncü çalışma biçimini ortaya çıkarmaktadır.

Örgütlenmenin nitelleştirilmesi, sınıf bilincinin zemininin hazırlanması ve sorumluluk bilincinin geliştirilmesi için her dönemde düzenli ve sistematik bir eğitimin en geniş kitleye götürülmesini vazgeçilmez kılmaktadır. Bugün bir kampanya biçiminde düzenlenecek olan eğitimin içeriği, en basit sendikal konulardan bütün dünyanın kavranmasına kadar bütün konularda üyelerin bilgilendirilmesi ve giderek herkesin kendi kaderi hakkında karar verebilecek yeterliliğe gelmesinin olanaklarının yaratılması biçiminde düşünülmelidir. Genel merkez, şubeler, temsilcilikler ve işyerleri düzeylerinde örgütlenebilecek olan bu eğitim kampanyası, diğer yazılı ve görsel araçlarla da desteklenmeli ve seminerler, paneller aracılığıyla aydınların görüşlerine başvurulması biçiminde geliştirilebilir.

Bütün çalışma tarzımızın hedefi, her birimin, her üyenin sendikal anlayışımızı kavrayan, karşılaştığı sorunlarla ilgili çözümler üretebilen ve politikalar önerebilen sınıf bilinçli insanlar haline getirilmesi olmalıdır.

Sloganımız: "Her üyemiz, her işyerimiz her koşulda, tek başına sendika olabilmeli. Sendikamızın örgütlü gücü, maliye çalışanlarının mücadele azmine ve sınıf bilincine dayanmalıdır. Sendikalarımızın dünü ve bugünü gibi geleceği de örgütlülüğümüzü güçlendirebildikçe var olacaktır ve örgütlülüğümüz geleceğimizin tek varlık koşuludur."

TÜM MALİYE-SEN GENEL MERKEZ YÖNETİM KURULU

lerinin yönetimlerde yetkili kılınmasını sağ layacak bir sendikal demokrasinin mekanizmalarının yaratılmasını, diğer yanyıla, yönetimlerin görev bölümünü esasıyla sendikal iş bölümünü ve genel gündemler etrafında mücadeleyi ger çekleşmesini zorunlu kılmak tadır.

Bunun için öncelikle, işyeri temsilciliği, temsilcilik, şube ve genel merkez yönetimlerinin sek-

TOPLUSÖZLEŞMEYE ADIM

Kamu çalışanları olarak 1989 yılından başlayarak grevli-toplusözleşmeli sendikal taleplerle ortaya çıkıp sendikal haklarımızı fiili zeminde meşrulaştırdık. Aynı şekilde mücadelemizi daha da genişleterek grev ve toplusözleşme hakkımızı meşrulaştırmak zorundayız.

Toplusözleşme, sendikalarla işverenler arasında yapılan, çalışanların ücretlerini, çalışma koşullarını, iş güvenliğini, sağlık durumunun düzeltilmesi, çalışma saatlerinin düzeltilmesi, kıdem tazminatı, disiplin cezalarına yer veren; kısaca ekonomik, demokratik ve sosyal haklarımızı içeren sözlü ya da yazılı anlaşmalardır.

Kamu emekçileri, yaşamın bir parçası olan ekonomik ve işyerindeki idari hakları için de mücadele yürütmeli, insanca yaşamayı, bir başkasına muhtaç olmamayı ve onuru zedeleyici davranışlardan kurtulmayı da içine alan maddi ve manevi hedeflerine de önem vermeli ve emeğinin karşılığını kararlı bir şekilde mücadele ederek almasını da bilmelidir.

Toplusözleşmenin ana amacı, emek-sermaye çelişkisinden doğan kavganın yürütülmesinde çalışan sınıfın ekonomik mücadelesinde bir araçtır. İnsanın insanca yaşayabileceği, emeğinin karşılığını insanca sergileyebileceği ortam, sistemin gereği, karşılıklı anlaşmalar yoluyla ortak araçlar, ortak zeminler sağlanmalıdır.

Hepimiz aynı ortamlarda, aynı koşullarda, aynı sorunları ve zorlukları yaşayan, yaşamımızı emeğimizle sürdürmek durumunda olan biz kamu emekçileri, bilinçli, kitlesel bir örgütlülüğü oluşturmak zorundayız. **"Hak verilmez, alınır!"** şiarıyla yola çıkarak toplusözleşme hakkının kalıcı, ileriye dönük olabilmesi için tüm çalışanlar olarak örgütlenmeyi gerçekleştirerek, her bir halkımıza

yeni halkalar eklemeliyiz. Örgütlülüğümüzü gerçekleştirdiğimizde taleplerimiz doğrultusunda mücadelemize ulaşırız. Burada Polonya'da yaşanan bir olayı örnek vereceğim: Polonya'da işçi sınıfı militan bir şekilde ortaya çıkarak eylemleriyle ve direnişiyle hükümete zaman tanıyarak güçlerini ortaya koydu ve bir dizi taleplerini dile getirdi. Talepleri arasında yer alan özgür sendikal örgütlenme de bu sürecin içinde doğdu. Ve hükümete dayatılarak kabul ettirildi. İşte bir güç olarak kendimizi kanıtladıktan da ha sonra yasalar kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Toplusözleşme taslaklarının hazırlanması için tüm çalışanlara ulaşılmalı, işyeri örgütlülüklerinin organizasyonu sağlanarak herkesin katılımıyla ortak bir zeminde oluşturulmalıdır. İller ve işyeri düzeyinde toplantılar yapılarak toplusözleşmelere son şekli verilerek karar alınmalıdır.

Gaziantep'te belediye başkanı "Sizinle toplu iş sözleşmesi imzalayabilirim." dedi ve sendika temsilcileri bu olaya yanaştılar. Toplusözleşme bir pazarlık sorunudur. Masanın iki tarafında bir güç sorunudur. Eğer örgütlülüğümüz yoksa, toplusözleşmeyi sendikalarımız lehine çevirmemiz mümkün değildir. Toplusözleşmeye, hukuksal mücadelenin bir adımı olarak belediye başkanı sahip çıkmazsa, İçişleri Bakanı sahip çıkmazsa bir kargaşa yaşanacaktır. "Hukuk devleti" adı altında birşeyler imzalanıp ve iş hukukta herhangi bir düzenleme yok ise bir tartışma sürecini doğurur. Gaziantep'te imzalanan top-

lusözleşme iyiyet sözleşmesinden başka bir şey değildir.

Gaziantep'teki olayda, sendikacıların belediye başkanını dikka-te alıp toplusözleşmeyi imzalamalarının diğer bir sakıncası da kitleleri birbirinden koparıp hedef şaşırtmasına sebep olacaktır. Hedefimiz, tek tek belediye

başkanlıkları, defterdarlıklar, müdürlükler değil, hükümettir. Çünkü toplusözleşme hakkımızın yasal düzenlenmesini hükümet yapacağından, hedefimiz hükümet olmalıdır. Toplusözleşme hakkımızın elde edilmesinin yolu tüm kamu emekçilerinin ortaklaşa belirleyecekleri genel bir politikadan geçecektir.

Çalışanlar olarak toplusözleşme ve grev hakkımızın kalıcı ve ileriye dönük olmasını istiyorsak mücadelenin her adımında, her alanında, hep birlikte mücadelemizi gerçekleştirdiğimiz takdirde varamayacağımız hiç bir hedef kalmayacaktır.

Yaşasın emekçilerin mücadele birliği!

Yaşasın grevli-toplusözleşmeli sendikal hak mücadelemiz!

Emine KAPLAN
İst. 2 No'lu Şb.Üyesi

HAKLI MÜCADELEMİZ OYUNLARI BOZUYOR

Tüm Maliye-Sen Kayseri İl Temsilciliği Mali Sekreteri olarak görevli olup, görevim gereği üyelerimizden genel merkez'imiz tarafından zimmetle verilen aidat geliri alındı belgesi karşılığı aidat almaktayım.

3 Şubat 1992 tarihinde tüzel kişiliğini kazanan sendikamızın Kayseri'de de temsilcilik olarak faaliyete başlaması üzerine üye kaydını yapmaya başlanılmış, Kayseri bazında tüm maliye çalışanları üye olmaya davet edilmiş, bu esnada memurların sendika-

laşmasını isteme yön bazı güçler memurun sendika kuramayacağı ni, Anayasa'ya, 657 sayılı yasaya aykırı olduğu bahaneleri ileri sürerek memurların sendikalaşmasını engellemek için çeşitli oyunlara başvurmuşlardır.

Memurun sendikalaşmasını istemeyenler, önce sendikamız aleyhinde akıl almaz propaganda yaptılar. Örneğin, toplanan aidatların PKK'ya gittiği, sendikanın illegal bir örgüt olduğu, sendikamızda

Kürt kökenli üyelerin olması nedeniyle PKK'cı sayıldıkları... Bunlar Tüm Maliye-Sen üyeleri tarafından boşa çıkartıldığından, baktılar ki bu işe engel olmak biraz zor gibi, başka taktikler uygulamaya başladılar.

Bu defa da iyi niyetli sağlıklı düşünen insanlara dini ve milli duygularla yaklaşip, "Sen na-

mazına, niyazına düşkün bir insansın; senin onların içinde ne işin var?" gibi sözlerle etkilemeye çalıştılar.

Oysa bu ideolojik saldırıların sendikal mücadeleyle hiçbir ilişkisi yoktur. Biz Tüm Maliye-Sen'liler olarak din, dil, ırk, cinsiyet, felsefi inanç ayrılığı gözetmeksizin üyelerimizin ekonomik, demokratik, mesleki, özlük, hukuki vb. haklarını koruyup geliştirmek için varız. Bunu da en çok grevli-toplusözleşmeli sendikal hakla gerçekleştireceğimiz

te ihbarda bulunarak saldırılarını sürdürmüşlerdir. İhbar sonucu aleyhimde açılan 2860 sayılı kanunun 6-7. maddeleri gereği izinsiz para yardımı toplamaktan açılan kamu davasında, Kayseri 3. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 04.11.1992 gün ve 1992/560 E., 1992/783 K. sayılı kararıyla bir kez daha haklılığımız hukuken de belgelenmiştir.

Memurun sendikalaşmasını engelleyemeyeceklerini anlayan bu güçler, sendikamızın da içinde bulunduğu şanlı Ankara yürüyüşüne başlanıp Türkiye'de gündemi belirlediği günlerde "devlet güdümlü" sendikalarını kurduklarını açıkladılar. Kurmuş oldukları sendikaların esas amacı bağımsız olarak gelişen memur hareketini bölmek, güçsüz ko-

numa çekmek, hak arama mücadelesinden alıkoymak, partilerine taban hazırlamak yani sarı sendikacılıktır.

Bunlar bilmeliki, haklı mücadeleye inanmış kişileri yıldıramayacaklar, susturamayacaklardır. Tersini düşünüyorsa yanlış düşünüyorlar. Bu hak

liliğimizi, kararlılığımızı ve inançliliğimizi, yazdığımız Türkiye'de Kamu Çalışanları Sendikacılığı Tarihi ile kanıtladık.

Yaşasın Grevli-Toplusözleşmeli Sendikal Hak Mücadelemiz!

Tüm Maliye-Sen Kayseri İl Temsilciliği Mali Sekreteri İsmail UZMAN

T.C. KAYSERİ 3. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ	
ESAS NO	: 1992/560
KARAR NO	: 1992/783
SAVCILIK NO	: 1992/3263
HAKİM	: Latif KARADAĞOĞLU 16057
C. SAVCISI	: Akın İNAL 17837
KÂTİP	: Nurullah DEMİR
DAVACI	: K.H.
SANIK	: İsmail UZMAN: Ahmet oğlu, Sultan'dan olma, 1948 D.İ., Felahiye ilçesi Acırla Köyü nüfusuna kayıtlı olup halen Kayseri, Mırmarsınan Vergi Dairesi'nde memur olarak görev yapar. Evli, çocuksuz, okur-yazar, sabıksız, TC, İslam.
SUÇ	: 2860 sayılı yasaya muhalefet etmek.
SUÇ TARİHİ	: 16.04.1992
KARAR TARİHİ	: 04.11.1992
Yukarıda açık kimliği yazılı sanık hakkında açılan kamu davasının mahkememizde yapılan açık yargılaması sonunda:	
GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ: Sanık İsmail Uzman hakkında yetkili mercilerden izin almadan yardım topladığından bahisle 2860 sayılı kanuna muhalefetten mahkememize kamu davası açılmış ise de;	
Sanığın İstanbul Beyoğlu'nda faaliyet gösteren Tüm Maliyeciler Sendikası'nın Yönetim Kurulu üyesi olduğu ve bu sıfatla üyelere aidat topladığı anlaşılması olup, memurların sendikal faaliyette bulunmayacaklarına dair kesin bir hüküm mevcut olmadığından, sanığın eylemi bu nedenle suç unsuru görülmediğinden unsurları olmayan suçtan sanığın beraatine karar vermek gerekmiştir.	
HÜKÜM: Yukarıda izah edilen nedenlere binaen;	
Sanık İsmail Uzman'ın unsurları oluşmayan suçtan BERAATİNE,	
Yargıtay yolu açık olmak üzere sanığın yüzüne karşı, C. Savcısı Akın İnal huzuru ile talebe uygun olarak verilen karar açıkça okunup anlatıldı. 04.11.1992.	
Kâtip	Hakim 16057

inancıyla "Memuruz, haklıyız, kazanacağız!" demekteyiz.

Bu kararlı mücadelemizi engelleyemeyen aciz güçler, üyelerimizden aldığımız aidata karşılık verdiğimiz üye aidatı alındı belgesini bir üyemizin masasından çalarak sanki sendikamız yasadışıymış gibi emniye-

KAMU HİZMETLERİNDE ÖRGÜTLENME HAKKININ KULLANILMASI VE ÇALIŞMA KOŞULLARININ BELİRLENMESİ HUSUSLARI İLE İLGİLİ (151) SAYILI SÖZLEŞME

**BÖLÜM I
KAPSAM VE TANIMLAR**

MADDE 1

1. Bu sözleşme, öteki uluslararası çalışma sözleşmelerindeki daha elverişli hükümlerin uygulanmadığı durumlarda kamu makamları tarafından çalıştırılan herkese uygulanır.

2. Olağan görevleri politika belirleyici ya da yönetici nitelikte olan üst düzeydeki çalışanlara ve görevleri yüksek düzeyde gizlilik içerenlere bu sözleşmede öngörülen güvencelerin uygulanma düzeyi ulusal yasalar ya da düzenlemelerle belirlenir.

3. Bu sözleşmede öngörülen güvencelerin silahlı kuvvetlerle güvenlik güçlerine uygulanma düzeyi ulusal yasalar ya da düzenlemelerle belirlenir.

MADDE 2

Bu sözleşmenin amacı bakımından "kamu çalışanları" terimi, bu sözleşmenin 1. maddesi uyarınca kapsadığı kimseleri içine alır.

MADDE 3

Bu sözleşmenin amacı bakımından "kamu çalışanları örgütü", bileşimi ne olursa olsun, amacı kamu çalışanlarının çıkarlarını geliştirmek ve savunmak olan herhangi bir örgütü dile getirir.

**BÖLÜM II
ÖRGÜTLENME HAKKININ KORUNMASI**

MADDE 4

1. Kamu çalışanları, birleşmeyi engelleyici çalışma ayrımcılığı eylemlerine karşı yeterli korunmadan yararlanır.

2. Bu korunma, özellikle;

(a) Kamu çalışanlarını, bir kamu çalışanları örgütüne üye olmaktan engelleyici ya da üyelikten çekilmeye zorlayıcı çalışma koşullarına bağlamayı;

(b) Bir kamu çalışanının bir kamu çalışanları örgütüne üye olduğu gerekçesiyle ya da böyle bir örgütün olağan etkinliklerine katılmasından ötürü görevine son vermeyi ya da başka biçimde zarar görmesini; amaçlayan eylemlere karşı uygulanır.

MADDE 5

1. Kamu çalışanları örgütleri, kamu makamlarından tam bağımsızdır.

2. Kamu çalışanları örgütleri, kuruluş, çalışma ya da yönetimlerinde kamu makamlarının herhangi bir karışmasına karşı yeterince korunur.

3. Özellikle, kamu çalışanları örgütlerinin bir kamu makamının egemenliği altında kurulmasını sağlamayı ya da kamu çalışanları örgütlerini bir kamu makamının denetimine almak amacıyla mali ya da başka yollarla desteklemeyi öngören eylemler, bu maddenin anlamı bakımından karışma eylemi oluşturur.

**BÖLÜM III
KAMU ÇALIŞANLARI ÖRGÜTLERİNE
TANINACAK KOLAYLIKLAR**

MADDE 6

1. Yetkili kamu çalışanları örgütlerinin temsilcilerine, gerek çalışma sırasında, gerekse çalışma süresi dışında görevlerini hızlı ve etkin biçimde yerine getirme olanağı verecek uygun kolaylıklar sağlanır.

2. Bu gibi kolaylıkların tanınması, ilgili yönetim ya da hizmetin etkin işleyişine zarar vermemelidir.

3. Bu kolaylıkların niteliği ve kapsamı, bu sözleşmenin 7. maddesinde anılan yöntemler uyarınca ya da başka uygun yollarla belirlenir.

**BÖLÜM IV
ÇALIŞMA HÜKÜMLERİ VE KOŞULLARININ
BELİRLENME İŞLEMLERİ**

MADDE 7

İlgili kamu makamlarıyla kamu çalışanları arasında çalışma hükümleri ve koşullarının görüşülmesi yolunun ya da kamu çalışanlarının temsilcilerine bu konuların belirlenmesine katılma olanağı verecek başka yöntemlerin tam geliştirilmesi ve kullanılmasını özendirerek ve güdülemek üzere, gerektiğinde ulusal koşullara uygun önlemler alınır.

**BÖLÜM V
ANLAŞMAZLIKLARIN ÇÖZÜMLENMESİ**

MADDE 8

Çalışma hüküm ve koşullarının belirlenmesinde doğan an

24 Haziran 1978 Cenevre

laşmazlıkların çözümlenmesi, ulusal koşullara uygun olmak üzere taraflar arasında görüşmeler yoluyla ya da ilgili taraflara güven verecek biçimde oluşturulmuş arabuluculuk, uzlaştırma ya da hakem karar gibi bağımsız ve yansız yollarla sağlanır.

**BÖLÜM VI
KİŞİSEL VE SİYASAL HAKLAR**

MADDE 9

Kamu çalışanları, sadece statülerinden doğan yükümlülüklere ve görevlerinin niteliğine bağlı olmak üzere öteki işçiler gibi örgütlenme özgürlüğünün olağan kullanılması için temel olan kişisel ve siyasi haklardan yararlanır.

**BÖLÜM VII
SON HÜKÜMLER**

MADDE 10

Bu sözleşmenin resmi onayları yazım için Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdürü'ne bildirilir.

MADDE 11

1. Bu sözleşme, salt onayları Genel Müdür'ce yazıma geçirilen Uluslararası Çalışma Örgütü üyeleri için bağlayıcıdır.

2. Bu sözleşme, iki üyenin onaylarının Genel Müdür'ce yazıma geçirildiği tarihten 12 ay sonra yürürlüğe girer.

3. Bundan sonra, bu sözleşme herhangi bir üye için kendi onayını yazıma geçirdiği tarihten 12 ay sonra yürürlük kazanır.

MADDE 12

1. Bu sözleşmeyi onaylamış olan bir üye, sözleşmenin ilk yürürlüğe girdiği tarihten on yıl geçtikten sonra, Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdürü'ne yazım için için yapacağı bir duyuruyla bu sözleşmeyi bozabilir. Sözleşmenin bozulması, yazıma geçirdiği tarihten bir yıl sonra hüküm kazanır.

2. Bu sözleşmeyi onaylamış olan ve öncelikli fıkrada anılan on yıllık dönemin sona ermesini izleyen yıl içinde bu maddede öngörülen bozma hakkını kullanmayan her üye, bir başka on yıllık dönem için sözleşmeye bağlı olur ve bundan sonra bu sözleşmeyi bu maddede öngörülen hükümlere göre her on yıllık dönemin sonunda bozabilir.

MADDE 13

1. Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdürü, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün tüm üyelerine, örgüt üyelerince kendisine duyurulan tüm onay ve bozmalara yazımlarını bildirir.

2. Genel Müdür, kendisine duyurulan ikinci onay yazımını örgüt üyelerine bildirirken, sözleşmenin yürürlüğe gireceği tarih konusunda dikkatlerini çeker.

MADDE 14

Uluslararası Çalışma Bürosu Genel Müdürü, Birleşmiş Milletler Antlaşması'nın 102. maddesi uyarınca Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri'ne, yukarıdaki maddelerin hükümleri uyarınca yazıma geçirilmiş tüm onay ve bozmalara her türlü ayrıntısını yazıma geçirilmek üzere duyurur.

MADDE 15

Uluslararası Çalışma Bürosu Yönetim Kurulu, gerekli gördüğü durumlarda, genel konferansa, bu sözleşmenin işleyişine ilişkin bir rapor sunar ve sözleşmenin tümüyle ya da bir bölümüyle değiştirilmesi konusunun konferans gündemine alınmasının gereğini inceler.

MADDE 16

1. Konferansın bu sözleşmeyi tümüyle ya da bir bölümüyle değiştiren yeni bir sözleşme benimsemesi durumunda, yeni sözleşme tersini öngörmedikçe;

(a) Değişik yeni sözleşmenin bir üye tarafından onaylanması, yukarıdaki 12. maddenin hükümlerine bakılmaksızın, değişik yeni sözleşme yürürlüğe girdiğinde, hukuksal olarak bu sözleşmenin kendiliğinden bozulmasını içerir.

(b) Değişik yeni sözleşmenin yürürlüğe girdiği tarihten başlayarak bu sözleşme, üyelerin onayına kapanır.

2. Bu sözleşme, her durumda, bu sözleşmeyi onaylamış, ancak değişik sözleşmeyi onaylamamış olan üyeler için bu biçim ve içeriğiyle yürürlükte kalır.

MADDE 17

Bu sözleşmenin Fransızca ve İngilizce metinleri aynı ölçüde geçerlidir.

İŞYERİ TEMSİLCİLİĞİNİN ÖNEMİ ÜZERİNE

İşyeri temsilciliğinin, gerek sendikaların işyerlerinde gözü kulağı ve sesi olmaları, gerekse de çalışanların hem sendikal hem de işyeri sorunlarının takipçisi, denetleyicisi olmaları dolayısıyla

sendikalarda söz ve karar sahibi olmalarının sağlayıcıları ve uygulayıcıları olması; ikincisi, işveren ile doğrudan ilişkide olmaları ve çalışanların her türlü hak ve menfaatlerinin korunması,

sağlanması, denetlenmesi ve takipçisi olarak işyeri yönetiminden

işyerindeki çalışanlarca seçilmesi yerine, sözkonusu sendikaca atanması hükmünün getirildiği görülmektedir. Açıkça anlaşılacağı gibi bu, çalışanların kendileri adına söz söyleyecek, iş yapacak temsilcilerini kendilerinin değil, başkaları tarafından tespit edilmesi ve onlara dayatılması demektir. Yani kısacası anti-demokratik bir uygulamadır.

Temsilcilik, sendikanın hak ve menfaatlerinden çok, çalışanların hak ve menfaatlerini ön plana çıkarmak zorundadır. Sendikal çalışmalarını bu taban çalışmasının üstünde örgütlemek ve geliştirmek temsilciliğin görevi olmalıdır.

Özetlersek: Temsilci, sendikanın örgütlü olduğu işyerinde, hem temsilciliğini yaptığı çalışanların hem de işyerinde sendikanın her

İşyeri temsilciliğinin önemlerinden birincisi, sendika ile ilişkide bulunması ve temsilciliğini yaptığı sendikalarda söz ve karar sahibi olmanın sağlayıcıları olması; ikincisi, işveren ile doğrudan ilişkide bulunması ve çalışanların haklarının takipçisi olmasıdır.

önemleri oldukça fazladır. Hiç şüphesiz bir sendikal çalışmanın örgütlü bulunduğu işyerlerindeki örgüt varlığının en önemli kanıtı işyeri sendika temsilcileridir. Bu organ olmadan, ne çalışanlar ne de sendikamız tarafından işyerleri denetlenemez. İşyerlerindeki sorunlara karşı örgütlü mücadele edilemez ve işyerleri hakkında sağlıklı kararlar alınıp uygulanamaz.

İşyeri temsilciliğinin bir başka açıdan önemi de, tabanını sendikalarda söz ve karar sahibi olmalarının, yani demokratik merkezileşme ilkesinin, yani sendikal demokrasinin uygulanıp uygulanmadığının denetlenmesi yükümlülük ve sorumluluğuna sahip olmasında yatar. Çalışanlar adına yetkili olan işyeri temsilciliği özellikle bu açıdan belirleyici bir öneme sahiptir.

İşyeri temsilciliğinin önemi iki açıdan belirginleşir. Birincisi, sendika ile ilişkide olmaları ve temsilciliğini yaptığı çalışanların

sayılmalarıdır.

İşyeri temsilciliğini alt başlıklarla inceleyelim:

Temsilciliğin Tanımı

Temsilci: Belli bir kuruluş ya da topluluk adına söz söyleme, iş yapma, tartışma yetkisine sahip olan kimse-dir. Tabii ki, tamamen bu yetkinin, söz konusu kuruluş ve işyerindeki çalışanlar tarafından verilmesiyle bir anlam kazanır. Yoksa başkalarının tayini ve görevlendirilmesiyle değil. Ancak günümüzde öyle bir noktaya gelmiştir ki, bütünüyle bunun tam tersi bir yasal durum yaratılmıştır.

Söyle ki: Bugünkü yasalarda "işyeri işçi temsilcileri" yerine "işyeri sendika temsilcileri" ifadesi kullanılmaktadır. Bu sadece bir ifade tarzı sorunu değildir, aynı zamanda ve asıl olarak içerik sorunudur. Çünkü sendikalar yasalı incelendiğinde, maddelerin içeriğinde temsilcilerin

türlü hak ve çıkarlarını savunan, koruyan, geliştiren, denetleyen ve tabanın katılımını zorlayan, söz ve karar sahibi olması için mücadele eden seçilmiş kişidir.

Temsilciliğin Niteliği Nasıl Olmalıdır?

Temsilcinin niteliği, gerek işyerindeki çalışanlar açısından, gerekse sendika açısından, gerekse sendika açısından, oldukça önemlidir. Temsilci seçilecek olan kimse-lerin niteliği işveren açısından da önem taşır. Temsilci-liğinde bulunduğu sınıfın hak ve çıkarlarını en iyi

Bir temsilci, sınıf bilincine erişmiş, mücadeleyi aksatmayan, gerekli eğitimini yapan, teorisi ile pratiğini birleştiren, başarıda zafer sarhoşluğuna, başarısızlıkta karamsarlığa kapılmayan, bilgili, dürüst ve çalışkan olmalıdır.

biçimde savunmak, geliştirmek, onlar adına en iyi sözü söylemek ve en iyi işi yapmak bizzat ona o yetkiyi veren emekçilerin beklediği şeydir.

Bir temsilci ne kadar iyi olursa, ne kadar kararlı ve cesaretli olursa, ne kadar bilgili, dürüst ve namuslu olursa ve ne kadar fedakâr olursa aldığı görevi o kadar başarıyla yerine getirir. Bunun tersi bir kimliğe sahip birinin ise bütünüyle yönetenlerin arzuladığı ve önemle desteklediği bir nitelik olduğunu da akıldan çıkarmamak gerekiyor.

Bir temsilci genel sınıf bilincine erişmiş, sınıfı için mücadelesini aksatmayan, sistemli olarak gerekli eğitimini yapan, aktif olarak ekonomik-demokratik ve politik mücadelelere katılan, insan hakları ihlallerine karşı duyarlı olan ve teorisi ile pratiğini birleştiren, başarılarında zafer sarhoşluğuna, başarısızlıklarında yılgınlığa, karamsarlığa ve pasifizme

kapılmayan, bilgili, dürüst, çalışkan, fedakâr ve kararlı olma gibi özelliklere sahip olmalıdır.

Öte yandan bir temsilci, çalışanları ilgilendiren yasa, tüzük ve yönetmelikleri bilen, yanlışları eleştiren, doğruları hakim kalmak için mücadele eden, üyesi olduğu sendikanın sınıf mücadelesindeki yerini daha ileriye götürmek için çaba

gösteren ve sendikanın her türlü faaliyetine aktif olarak katılan vb. niteliklere sahip olması gerekir. Eğer bir temsilci bu niteliklere sahip değilse, bu duruma ve niteliğe sahip olması için sendikanın ve sınıf bilinçli çalışanların çabası, denetimi ve önderliği oldukça önem arzeder. Bu açıdan temsilcilerin eğitimine özel bir önem vermek gerekir.

Özetlersek:

Bir temsilci öncelikle kendisi için önemli olan bir sınıfın, emekçi kesimlerinin önderi ve temsilcisi olduğu sınıfın bilincinde olmalıdır. Temsilci, sömürülenlere karşı sömürülenlerin, ezenlere karşı ezilenlerin, zulüm edenlere karşı zulüm görenlerin temsilcisi/savunucusu olduğu bilinciyle pazarlık yapma/hak alma sa-

Sınıfsendikacılığının başarıya ulaşması için yöneticilik, temsilcilik ve delegelik statüleri çok iyi kavratılmalıdır. İşkolumuzda çalışanlar arasında var olan kademe, kıdem ve mevki farklılıkları tercihlerde aranmamalı, tersine alt kesimde daha çok ezilen çalışanları onurlandırmalıyız.

natına sahip olmalıdır. Bir temsilci alınteri, gönuru ile elde edilen, emek sarfedilerek kazanılan hakların pazarlık masasında gaspedilmesine karşı kararlılıkla durmasının yanısıra, gaspedilen hakların yeniden elde edilmesi için gereken çaba ve duyarlılığı da göstermelidir. Bir temsilci, çalışanların temsilcisi olduğu bilinci ile sınıfın kısa vadeli çıkarlarını değil uzun vadeli çıkarlarını esas almasını ve bütün çaba ve duyarlılığını bu yönde göstermesini bilmelidir. Günübirlik, faydacı, marjinal hedeflerden ve kazanımlardan çok uzun vadeli mevzileri kazanmak için sonuna kadar mücadele etmek temsilcilerin sahip olması gereken niteliklerdir.

Sendikamızda Temsilcilik Sorununün Dünü Bugünü

Kamu emekçilerinin sendikal mücadelesi günümüzde hayli yol katetti. Fiili ve meşru temelde yükselen mücadele bugün çalışanların büyük sempatisini kazanmaktadır. "Hak verilmez, alınır!" şiarıyla bugüne kadar yükselttiğimiz mücade-

leyi grev ve toplu sözleşme hakkıyla bütünleştirmenin yegane yolu işyeri örgütlenmesinin ve işyeri temsilciliğinin iyi kavranarak çalışmalarda işlerlik kazandırılarak başarıya ulaşılır.

Sendikamızda işyeri örgütülüğü ve işyeri temsilciliği, çalışmalarımızın başından beri benimsenmesine rağmen pratikte ve örgütülüğümüzün gelişim seyirinde yeterince kavranmadı ve uygulamaya konulmadı.

"Hak verilmez alınır!" şiarıyla bugüne kadar yükselttiğimiz mücadeleyi grev ve toplu sözleşme hakkıyla bütünleştirmenin yegane yolu, işyeri örgütlenmesinin ve işyeri temsilciliğinin iyi kavranılarak buna işlerlik kazandırılmasıdır.

Sınıf sendikalarında en önemli faaliyetlerden biri işyeri temsilciliğinin ve genel anlamda önderlik ve sendikada kadrolaşmanın önemi oldukça hassas bir noktadır. Geçmiş pratik ve mücadelemizde temsilcilerin ve tabanın katılımı yeterince çalışmalara kanalize edilememiştir. İşyerindeki sorunları tespit etmede ve uygulamada temsilcilere büyük görevler düşmesine rağmen temsilcilik seçimlerinde ve oluşturulmasında gönüllülük temelinde ve çalışma tarzına dayanılmıştır.

Oysa temsilcilik seçimlerinde yukarıda sıraladığımız temsilcinin tanımı, niteliği, kişiliği ve düşünsel yapısına dikkat ederek sendikal çalışmalarımızı tutarlı ve kararlı bir şekilde sahiplenerek çalışanların mücadeleye birliğini sağlayan sendika üyelerini seçmeliyiz.

Temsilcilik seçiminde kafa-kol ilişkileri, feodal ve duygusal yönelimlerden çok sendikamızın ve çalışanların genel çıkar ve taleplerine sahip çıkan yönelimlere ve tercihlerine başvurmalıyız. Sınıf sendikacılığının başarıya

ulaşması için yöneticilik, temsilcilik ve delegelik statüleri kitlelere çok iyi kavratılmalıdır. İşyeri temsilciliğinin somutunda ortaya koyduğumuz şekliyle aynı gerekçeler sendika yönetim kurulları ve delegeleri için de genel anlamıyla geçerlidir. İşkolumuzda çalışanlar arasında var

olan amir, şef, memur, şöför ve yardımcı hizmetli (odacı) gibi kademe, terfi, kıdem ve mevki farklılıkları seçimlerde ve tercihlerde aranmamalı, tam tersine alt kesimde daha çok ezilen çalışanları onurlandırmalıyız. İşkolumuzda çalışanların % 51'den fazlasını kadın çalışanlar teşkil etmektedir. Özellikle yönetimlere ve işyeri temsilciliklerine kadın arkadaşlarımızı seçmeye gayret sarfetmeliyiz. Unutmayalım ülkemizde kadınlar, daha fazla statüleri bakımından ve cins ayrımcılığı olarak ezilmektedirler. Bunun yanında yardımcı hizmetli statüsündeki kardeşlerimize daha fazla temsil hakkı tanınmalıdır. Bürokratik uygulama ve kastaşmalardan kaçınılıp çalışanların sınıfsal birliğinin sağlanması açısından bunlar çok önemli noktalaradır.

Yukardaki değerlendirme ve araştırma yazısından yola çıkarak Temsilciliğin önemini, tanımını, sendikal örgütlenmedeki işlevini belirledikten sonra deriz ki, çalışmamıza ve sendikamızın örgütülüğüne katkı sunma düşüncesiyle hareket edersek, geleceğimiz biz emekçilerin ellerinde olacak ve kazanılacaktır.

H.Hüseyin ÖZEN

ATAKÖY VERGİ DAİRESİ ÇALIŞANLARINA VE YETKİLİLERE...

Bilindiği üzere 1988 Nisan dönemi itibarıyla maaşlarımızdan kesilen "Tasarrufu Teşvik Fonu" adı altındaki kesintinin:

En son yasa değişikliği ile birlikte kesinti dönemi 2 yılı geçen personele, toplam kesintilerin faizlerinin 1/3'ü eşit taksitler halinde nema olarak geri ödeme yapılması gerekmektedir.

Bugüne kadar İstanbul Defterdarlığı'na bağlı birimlerin tamamına yakını 3 taksitleri aldığı halde, bizlere bugüne kadar bir kuruş dahi ödenmedi. Yetkililere sorulduğu zaman iş y o - gunluğu, eleman yokluğu bahanesi 1 yılı aşkın zaman tekrarlandı. 1990 yılından beri taksitler halinde günümüze kadar ödenmesi gereken 1.000.000 TL ile 1.500.000 TL arasında değişen para halen ödenmedi.

1-2 yıldır paramızın neden ödenmediğinin somut gerekçeleri ile açıklanması, en kısa zamanda ödenmesi için yetkileri göreve davet ediyoruz. Aksi halde 1993 Mart ayı başında konunun incelenmesi için İst. Cumhuriyet Savcılığına müracaatta bulunacağımızı duyururuz.

Arkadaş,
Hakkını ara, sorunlarına sahip çık!

**Tüm Maliye-Sen
İstanbul 1 No'lu Şubesi
Ataköy Vergi Dairesi İşyeri
Temsilciliği**

ÜCRET VE ÜCRET MÜCADELESİ

Ücret, emeğinin karşılığı olarak üretimden çalışanın aldığı pay olarak tanımlanır. Bu tanımlama yanlıştır. Çünkü çalışan emeğinin karşılığını hiçbir zaman tam olarak alamamıştır.

Aslında ücret, çalışanın işgücünün karşılığı olarak patron tarafından ödenen bedeldir. İşveren, işçinin işgücünü satın alır. İşçinin ürettiği mallara kattığı değer, kendisine verilen ücretin karşılığında fazladır. Aradaki fark patronun kârıdır. Bu da, işçi ile işveren arasındaki çatışmanın sebebini oluşturur.

Ücret mücadelesi, çalışanın yarattığı değerden sermayedar ve çalışanın ne kadar pay alacağını mücadelesidir.

Asgari ücret, işçi ve ailesinin zorunlu ihtiyaç maddelerinin (yiyecek, içecek, barınma, sağlık, eğitim) toplam fiyatıdır.

Ayrıca asgari ücretten yapılan vergi, sigorta primi, tasarruf fonu, konut fonu gibi kesintiler, dizginsiz fiyat artışları hesaba katılmamaktadır.

Bu durumlar, ücret denildiğinde hangi ücret sorununun gündeme getirmektedir.

Merkezinde ücret mücadelesi bulunan daha iyi yaşama ve çalışma koşulları için verilen mücadele onların birliğini pekiştirir. Ücretli kölelik sisteminin yokedilmesi, özgürlük ve demokrasi taleplerinin birlikte ve kararlıca savunulmasına bağlıdır.

Giydirilmiş Ücret: Çalışanın ücretine ikramiye ve diğer sosyal yardımların eklenmesi ile ortaya çıkan ücrettir.

Çıplak Ücret: Çalışanın sosyal haklar dışındaki ücretidir. Çıplak brüt, çıplak net olarak ikiye ayrılır. Brüt ücret, çeşitli kesintiler yapılmadan önceki ücrettir. Net ücret, ücretlinin eline geçen paradır.

Bu ücret çeşitleri çalışanların ekonomik durumunu anlamamızı sağlamaz. Bunun için başka ücret çeşitlerinden faydalanmamız gerekir.

Nominal Ücret: İşçinin rakam olarak eline geçen ücreti ifade eder. Geçen yıl nominal ücreti 2 milyon TL olan çalışan, bu yıl 3 milyon TL. alıyorsa,

nominal ücreti artmıştır. Ama gerçekte ücretinin artıp artmadığı malların fiyat artışları ile belirlenebilecek bir olaydır.

Gerçek Ücret: Belirli bir yıl baz alınarak yapılan ücret

hesaplamasıdır. Örneğin, ücreti 1991 yılında 1 milyon TL. olan çalışanın bu para ile aldığı ihtiyaç maddelerinin miktarı sabit tutularak 1992 yılında aldığı 2 milyon TL.

ücretle bu ihtiyaç maddelerinin ne kadarını aldığı hesaplanarak ücretinin artıp artmadığı belirlenir.

Görelî Ücret: Yaratılan toplam değerden sermayedar ve işçi sınıfının aldığı payı gösterir. Ulusal gelirin büyümesine paralel olarak ücretlilerin ve sermayedarların aldıkları paylar nesnel olarak takip edilir. Asıl önemli olan da bu ücretten alınacak olan paydır.

Merkezinde ücret mücadelesi bulunan daha iyi yaşama ve çalışma koşulları için verilen mücadele (sendikal mücadele), çalışanların birliğini de pekiştirir, onları eğitir, kendilerine olan güvenlerini artırır.

Sermaye sınıfının tümü haksız olan kazancının sorgulanması ve ücretli kölelik sisteminin yokedilmesi, özgürlük ve demokrasi taleplerinin birlikte ve kararlıca savunulmasına bağlıdır.

G. Hukuk Sekreteri
Levent DOLDUR

Asgari ücret hesaplaması ülkemizde bir tek işçinin (ailesi hesaba katılmadan) zorunlu ihtiyaç maddeleri hesaplanarak yapılmaktadır.

Biz Kimiz? Ne İstiyoruz?

Ülkenin çeşitli bölgelerinde, değişik işyerlerinde çalışıyor olup, kimimiz şehirlerde, kimimiz de kasaba ve köylerde oturabiliriz. Farklı görüşlere sahip farklı siyasi partilere oy verebiliriz. Farklı dinden, farklı mezhepten olabiliriz. Dilimiz, rengimiz ve cinsiyetimizin ayrı olması hiç bir şeyi değiştirmez. Herşeye rağmen hepimizin ortak bir noktası var: Yaşayabilmek için çalışmak, emek gücümüzü satmak zorundayız.

İster resmi dairelerde bürolarda, ister resmi ve özel işletmelerde, isterse belediyelerde, kooperatiflerde, fabrika ve atölyelerde olsun hayatımızı çalışarak idame ettirmek ve işgücümüzü satarak kazanmak zorundayız. Dertlerimiz aynı, sorunlarımız ortak. Bu nedenle istemlerimizi ve hedeflerimizi de ortaklaştırmak zorundayız.

Bunun için öncelikle;

★ İş güvencesi istiyoruz!

Çünkü bizim için işsizlik açlık demektir. Haketmediğimiz sürgün ve soruşturmalara maruz kalmak istemiyoruz. Bizlerin yaşamı ve kaderinin müdürlerin, ita amirlerinin tek taraflı kişisel görüş ve kaprislerine teslim edilmesini kabul etmiyoruz.

★ Ücretlerimizi, işgücümüzün karşılığı olarak ve insanca yaşam koşullarına göre işverenle (devletle) eşit koşullarda toplu sözleşme masasında belirlemek istiyoruz!

Çünkü hükümetler (işverenler) her gün her şeye zam yaparak ve enflasyonlarla, zaten düşük olan ücretlerimizi sürekli eriterek bizleri açlığa ve sefalete sürüklüyorlar. Yıllardır ülkede yaşanan siyasi, iktisadi krizin faturası biz çalışan emekçi kesime çıkarılarak ücretlerimiz aşağı çekilmekte, birtakım kısmi haklarımız dahi geri alınmakta. Kısacası, "kemerleri" hep bizler sıkıyor, faturayı hep bizler ödüyoruz.

★ Çalışma sürelerinin azaltılmasını istiyoruz!

Çünkü kendimize, ailemize ve çocuklarımıza daha

Bütün zenginlikleri biz üretiyoruz. Ama payımızı alamıyoruz. Haklarımızı almak ve geliştirmek için güçlü olmamız gerek. İşverenlerimiz karşısında güçlü olmanın yolu, en az onlar kadar örgütlü olmaktan geçer. Bu güçlü oluşturan örgütlerden biri de sendikadır.

fazla zaman ayırmak, okumak, gezmek, eğlenmek, dinlenmek bizim de hakkımız diyoruz. Bizler devamlı çalışan makina veya bir robot olmak istemiyoruz.

★ Sosyal haklar istiyoruz!

Çünkü yıllarca ödediğimiz primlerin ve vergilerin karşılığını almanın bizlerin en doğal hakkı olduğuna inanıyoruz. Vergi veya bizlerden değişik isimler altında kesilen ödentilerin işverenlere faizsiz kredi

olarak verilmesine karşıyız. Bu kesintiler bizden kesiliyorsa, yine bizlere ucuz konut, hastane, kreş, dinlenme kampı, servis, okul, yemek ve yemekhane olarak dönmelerini istiyoruz. Kısacası biz, bütün zenginlikler ve değerleri yaratan ve üretenler olarak, bu zenginlik ve değerlerden hakkımız olan payı istiyoruz.

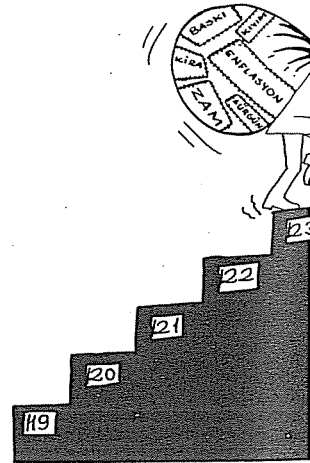
★ Peki haklarımızı alabiliyor muyuz?

Tabii ki, hayır!

Neden alamıyoruz? Çünkü örgütlü değiliz, örgütlenmemizi yaratamıyoruz, güçlerimizi birleştiremiyoruz, sadece şikayet ediyoruz. Bu şikayetçi tavrımızı örgütlü bir şekle dönüştüremiyoruz. Yakını-yoruz, ama kendi kendimize. Bizim kendi kendimize gayrimemnun tavrımızı kimse duymuyor. Yakınmayı bırakıp sorunlarımızı dile getiren sesimizi yükseltecek örgütlü gücümüzü yaratmıyoruz. Çünkü oy verdiğimiz siyasi partilerin ve iktidarların bizleri koruyacaklarını ve haklarımızı savunup bizlerin istemlerini yerine getireceklerini umut ediyoruz. Sorunlarımızın çözümünü, "bizi düşündüğünü" söyleyen hükümetlerden bekliyoruz. Onlarsa bir avuç para babası tekelci sermayeye hizmet ediyor ve etmeye de devam etmektedir. Yasaların bizleri koruyacağını sanıyoruz. Ayrıca yasalar, işverenler ve onların temsilcisi olan siyasi iktidar ve partileri tarafından kolayca çiğneniyor.

Yasalar yasaları yapan-

lar tarafından çiğneniyor; bizler tarafından ihlal edildiğinde ise, değişik cezalara çarptırılıyor. Ya da tek başımıza hak aramaya kalkıyoruz. Aynı koşullarda yaşıyoruz, birlikte çalışıyor, birlikte üretiyoruz. Ama haklarımızı tek başımıza elde etmeye çalışıyoruz. Başaramıyoruz. Çünkü örgütlü değiliz. İşverenlerin dernekleri, sendikaları, birlikleri ve siyasi partileri var. İşverenlerin, bizlerin kafasını karıştıran, gerçekleri bizden gizleyen ve bizleri birbirimize düşürüp "böl, parçala, yönet" oyunlarını yıllardır sürdürmelerine hizmet eden gazeteleri, radyoları, televizyonları, satın aldıkları köşe yazarları ve yorumcuları var. Bizleri sindiren ve baskı altında tutan polis teşkilatları ve orduları var. İşverenler hem ekonomiye hem de siyasete egemenler. İşverenler örgütlü ve güçlüler. Çünkü onların asırlar boyu örgütlü olan devletle içiçe bir örgütlü geçmişi var.

«MAAŞ KAT SAYISI»

Bütün zenginlikleri biz üretiyoruz, biz yaratıyoruz. Ama payımızı alamıyoruz. Haklarımızı almak ve geliştirmek için güçlü olmamız gerek. İşverenlerimiz karşısında güçlü olmanın yolu, en az onlar kadar örgütlü olmaktan geçer. **Örgütlenmek**, ortak çıkarlar temelinde, ortak hedefler için birleşmek demektir. Milyonlarca kamu çalışanı ve işçi örgütlendiğinde yenilmez bir güçtür. Bu gücü oluşturan örgütlenmelerden biri de **sendikadır**.

Çalışanların çalışma yaşamına ilişkin sorunlarını çözmek, ortak çıkarlarını ve haklarını korumak ve geliştirmek için kurdukları örgütlere sendika dendiğini hepimiz bilsek te, yine de sendikalarımızda bu örgütlenmeyi yaratabilmiş değiliz. Sendikalar, aynı işkolunda çalışanların işverenlerine karşı haklarını koruyup geliştiren ekonomik, demokratik ve sosyal çıkarlar sağlayan kuruluşlardır. Sendikalar, çalışanların birleşik gücüdür. Sendika güç demektir. Bu gücünü, çalışan sınıfın birlik ve beraberlikle tek vücut ve tek yumruk olarak haklarının aranmasında kullandığında ortaya çıkar. Güçlüdür, çünkü o üretmediğinde hayat durur. Güçlüdür, çünkü o çalışmadığında yaşam felç olur. İşverenlerin varlığı, o gücün hizmet ve artı-değer üretmesine bağlıdır.

Örgütsüz çoğunluk her zaman yenilmeye ve bunun sonucunda ezilmeye ve sömürülmeye mahkûmdur. Örgütlü kamu çalışanları ve emekçiler bugünden

yarınları kuracak yenilmez bir güçtür.

Sendikalarımızda tek vücut, tek yürek ve tek yumruk olduğumuzda neler yapabiliriz?

★ Toplu iş sözleşmeleriyle haklarımızı elde eder, gerektiğinde hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanarak (grev yaparak) haklarımızı alırız.

★ İşyerlerinde toplu sözleşmeleri uygulatır, sorunlarımızın çözümünü sağlarız.

★ Yasal haklarımızı koruyup geliştiririz.

★ Sendikal örgütlenmemiz, işyerlerimizde emeğin onurunu korur.

★ Sendika, bizleri eğitir, demokrasi mücadelesinde bilinçlenmemizi sağlar.

★ Sendikamız yoluyla yalnızca kendi işyerlerimizde çalışan arkadaşlarla değil, tüm çalışan emekçi kişiler ve kuruluşlarla güç ve eylem birliği yaparak haklarımızın alınmasında bizleri daha güçlü yapacak

birliktelikler oluştururuz.

★ Sendikal örgütlülüğümüz işverenlerimizin tek taraflı keyfi davranışlarını kaldırır, tüm hak ve çıkarlarımız için işverenlerimizle ortak, eşit koşullarda kendi hakkımızda söz ve karar sahibi oluruz.

★ Keyfi sürgün, soruşturma ve işten atılmalara karşı iş güvencemiz olur.

Sendikalarımızın kapılarına vurulan mühürlere, baskılara, sürgün ve soruşturmalara karşı kararlı bir şekilde direnen kamu emekçileri kamuoyunda hak ettikleri yeri aldılar. Bundan böyle olayların arkasından sürüklenen değil, gündemi belirleyen öncü bir Tüm Maliye-Sen olmalıyız.

★ Her geçen gün artarak süren hayat pahalılığı karşısında ezilmeyiz, ekmeğimizin küçülmesine seyirci kalmadan insan onuruna yaraşır bir ücret alırız.

★ Biz çalışanların yaşamını belirleyen yasaların değişmesini sağlar, ülkenin demokratikleşmesinde bizlerin büyük payı olur.

★ Çalışma koşullarımızı düzeltir, iş güvenliğimizi sağlarız.

★ İkramiye, fazla mesai, ücretli izin, tatil, yol parası, yemek, evlenme, doğum izinlerinin artması, kreş, konut haklarımızı elde ederiz.

★ Bütün çalışanların sendikal birliğini sağlar, güçlü örgütlenmeler yaratırız.

★ İşimizi, ekmeğimizi ve özgürlüğümüzü kazanırız.

★ Tüm haklarımızda söz, yetki ve karar sahibi oluruz.

★ Ülkemizde barışı, kardeşliği ve demokrasiyi hakim kılarız.

Tüm bu saydıklarımız ve diğer haklarımızın elde edilmesini istiyorsak, hepimizin sendikalarımızda örgütlü mücadeleye girmemiz gerekiyor. Unutmayalım ki, mücadele etmeden kimse bize bu haklarımızı vermedi ve vermeyecektir. Kamu çalışanlarının 3 yıldır vermiş olduğu örgütlü mücadelesi bunun işaretlerini veriyor.

Sendikalarımızın kapılarına vurulan mühürler, baskılar, gözaltılar, sürgün ve soruşturmalar, idari ve genel tüm bürokratik uygulamalara karşı kararlı bir şekilde direnen kamu emekçileri kamuoyunda hak ettikleri yeri aldılar. Bundan böyle olayların arkasından sürüklenen değil, gelişmeleri ve gündemi belirleyen öncü bir **Tüm Maliye-Sen** olmalıyız. Demirin ateşte pişmesi gibi tüm zorlukların içinde örgütlendik. Şimdi çeliğe su verilmesi zamanı, bilinçlenip örgütlenerek ve haklarımıza sahip çıkarak.

Tüm maliye çalışanları gelin hep birlikte örgütlenip haklarımızın kazanımı için örgütlü mücadelemizle zafere koşalım.

**Tüm Maliye-Sen
Genel Başkanı
İrfan ERDEMOĞLU**

SENDİKAL EĞİTİM

Günümüzde sendikaların önünde somut olarak duran, mücadeleyi kavraması ve de ko-kuşmuş ideolojiden arınması için üyelerine tutarlı ve istikrarlı bir eğitim sunulmalıdır.

Sizlere sendikal eğitimin önemini ve de izlenecek yollar neler olmalı teorik bir açılım sunacağım. Ama biliyorum ki, teorik şeylerin uygulayıcıları taban örgütlülükleri ve buna öncülük eden insanlar olacaktır.

Üyelerimizin sadece yönetilen değil, aynı zamanda yönetimlere aday, görev alan ve alternatif düşünceler üretebilen insanlar olması gerekir. "Söz, yetki, karar çalışanlara" sözünü gerçek anlamda yerine getirmeliyiz. Bu şiar sadece sözlerde kalmamalı, hayata geçirilmelidir.

Toplumda yaşanan depolitizasyon ve bunu körükleyen yayın organları ve diğer kitle iletişim araçları kitleleri etkilemekte, yönelim kazandırmaktadır. Bu yayın organlarının asparagas haberciliği kitlelere güven vermekten uzaktır. Ama bu etkileşme az da sayılmaz ve kitlelere yönelik bir anketin sonuçları da çok enteresandır. Bu yayınların doğru haberciliğine inanan % 30 civarında. % 70 de haberciliğin asparagas olduğuna inanıyor. Burada şu sorun tartışılmalıdır. Biz kitlelere yön veremiyoruz. Egemen ideolojideki bu tıkanmayı gerçekten doğru perspektiflerle ve kendi yayın organlarımızla zorlayıp aşmalıyız.

Yukarıda da gördüğümüz gibi, toplumsal muhalefetin bir parçası olan kamu emekçilerinin, geleceğe ışık tutan dinamiklerini oluşturmada, mücadeleleri hızlandıracak, rehber olacak eğitimin önemi kendini gösteriyor.

Bugün mevcut işçi sendikalarına baktığımızda konferans salonları, eğitim salonları var. Ama burada yapılan sınıfa bilinç taşımak ve tartıştırmak olacağına, yerine salt yasaları öğretmekle mükellef kalıyor. Eğitim fonları için ayrılan paralar, sendikacıların füzuli giderlerini karşılamakta kullanılıyor. Böyle olunca da bu durum işçilerin yararından çok zararına olmaktadır. Buradan, yasalar öğretilmesinin so-

nucu çı karılma malıdır. İstemimiz, yasalarla sınırlı kalınmama sı yö-

nündedir. Bunun yanında "Çalışan emekçi yığınların sorunları, nedenleri ve çıkış yolları" aranmalı ve öğretilmelidir.

Sendikal eğitim, yukarıda da belirttiğimiz gibi çeşitlilik arz etmektedir. Buna örnek, çalışanların aktif katılımı ile sorunların özgürce tartışıldığı formlar ve toplantılar olabilir. Bir miting, bir gösteri, bir direniş sendikal eğitimin pratik alanıdır. Öğrencilerin denediği formlar, bizde işyerlerinde denenmeli ve çalışanların en genelini bunlara katabilmeliyiz.

Sendikal eğitimin hedefi, benim sevdiğim bir Japon atasözü ile çeşnileştirilim, "Bir insana balık vermekle karnını doyurmak yerine, ona balık tutmasını öğretmek tüm yaşam boyu karnının doymasını sağlamak" olmalıdır. Sendikal eğitimleri sırf teorik bilgilerin anlatıldığı seminer ve paneller olmaktan çıkarıp, sendikal mücadelenin bir kitle

mücadelesi olduğu, her bireyin bu kitleye bilinçli ve gönüllü katılımı zorunluluğu doğrultusunda sendikal eğitimin önemini kavratmalıyız.

Tüm üyeleri tam bir bilgi donanımına getirmeliyiz ve sendikal bilinci diğer kitlelere aktarabilir olmasına gayret sarfetmeliyiz. Üyelerimizin sadece yönetilen değil, aynı zamanda yönetimlere aday, görev alan ve alternatif düşünceler üretilebilen insanlar olması gerekir. "Söz, yetki, karar çalışanlara" sözünü gerçek anlamda yerine getirmeliyiz. Sadece sözlerde sloganvari kalmamalıdır.

Örgütlülüklerin devamı ve dayanıklılığı için eğitim fonu oluşturulmalıdır. Kamu sendikalarında bugün bu fon oluşturulamamıştır. Üstünde önemle durulması gereken bir konudur.

Kısaca özetlemek gerekirse (kısaca ve uzun vadeli olarak ele alabiliriz);

- *Periyodik seminerler,
- *Periyodik ücretsiz gazete ve dergi çıkarmak,
- *İşyerlerinde kütüphaneler oluşturmak,
- *Teknolojik araçların edinilmesi ve her sendika üyesince kullanılabilmesine yönelik eğitim kursları,

*Diğer ülkelerin çalışma koşullarının yerinde incelenmesine yönelik, tüm maliyecilerin yurtdışı formasyon geliştirme programlarına tabi tutulması,

*İşyeri temsilcileri dahil her bölümün sendika yöneticileri, uluslararası sendikal etkinliklerle tanışmak üzere yurtdışı seminerlerine gönderilmesi,

*Yaşamın her alanında yetkin düşünen, doğru yorumlayan, üretken üyeler yetiştirmeye yönelik bir sendikal eğitim.

Gürel SÜRÜCÜ

Kamu Çalışanları Sendikaları Ortak Toplantısı Sonuç Bildirgesi

25 kamu çalışanı sendikası, 9-10 Ocak 1993 günlerinde Ankara'da toplanarak, toplantı sonunda aşağıdaki bildirgeyi yayınlamışlardır.

1-Kamu çalışanlarının sendika kurma, sendikalara üye olma ve sendikal etkinlikte bulunma hakları artık tartışma konusu olmaktan çıkmıştır. Önümüzdeki süreç, grev ve toplu sözleşme haklarının yaşama geçirilmesi sürecidir. Bu hakları içermeyen ve sendikalarımıza rağmen çalışma ve yaşama koşullarımıza ilişkin yapılacak bir düzenlemeyi ve alınacak tek taraflı bir kararı kabul etmeyeceğiz.

2-Diğer yandan, Türkiye'de çalışma hayatının demokratikleşmesi, çalışanların diğer kesimi olan işçileri de yakından ilgilendiren genel bir ihtiyaçtır.

3-Sorun genel olarak bütün çalışanları ilgilendirdiğinden, çözümü de ancak onların dayanışması ve mücadelesi ile mümkündür.

4-Sendikalarımız bu ortak anlayıştan hareketle, çalışanlar arasındaki dayanışmanın sürekli kılınması amacıyla çalışma mevzuatının işçi, memur, sözleşmeli gibi yapay ayrımları kaldıracak biçimde düzenlenmesini istemektedir.

5-Ortak taleplerin, bunu talep edenlerin ortak

1- Asim-sen	7- Enerji-Sen
2- Dem-Sen	8- Genel Enerji-Sen
3- DES	9- Genel Sağlık-İş
4- Eğitim-İş	10- İİ-sen
5- Eğitim-Sen	11- Kültür-Sen
6- Emek-Sen	12- Yapı Yol-Sen

mücadelesi ile gerçekleşebileceği inancıyla kamu çalışanları sendikaları arasında sağladığımız görüş birliğini işçi sendikaları ve konfederasyonları ile de sağlamak istiyoruz.

6-Çalışmalarımızı eşgüdümlü olarak sürdürebilmek amacıyla bütün bu sendikalar adına yukarıda belirtilen konularda çalışmak amacıyla aşağıdaki sendika temsilcilerinden oluşan bir eşgüdüm komitesi oluşturduk. (Tüm Hava-Sen, Tüm Haber-Sen, Yapı Yol-Sen, Genel Enerji-Sen, DES, Maden-Sen, Tüm Enerji-Sen, Tarım-Sen, Tüm Bel-Sen, Eğitim-Sen, Eğitim-İş, Genel Sağlık-İş, Tüm Sağlık-Sen, Tüm Maliye-Sen)

7-Söz konusu komite, kamu çalışanları sendikaları dışında işçi sendikaları ve konfederasyonlarının temsilcilerinin de katılımına açık olacaktır. Komite, bilim adamlarının görüşlerinden, yabancı sendikaların deneyimlerinden yararlanacak, bunları çalışanların talepleri ile birleştirecektir.

Bu somut işbirliğinin çalışanlar cephesini daha geniş alanlarda da düşünce, eylem ve örgütlenme birliğine ulaştırmasını arzu ediyoruz.

Kamuoyuna saygıyla duyururuz.

Komisyon, 16.01.1993 tarihinde yapılan toplantıda, Ortak Çalışanlar Yasası İçin Eşgüdüm Komitesi adını aldı ve çalışmalarını sürdürüyor.

Kamu Çalışanları Sendikalarından Haberler...

Tüm Ray-Sen ve Dem-Sen Birleşti!

Demiryolu emekçilerinin merkezleri İstanbul ve Ankara'da olan iki sendikası vardı. 6 Şubat 1993'te Ankara'da yapılan olağanüstü genel kurulda birleşme kararı alındı. Alınan kararla Dem-Sen, Tüm Ray-Sen'e katıldı. Birleşmeden sonra Tüm Ray-Sen yönetimi aynen kaldı. Fakat üç ay içerisinde birleşik örgütün yeni bir genel kurul yapması kararı alındı. İktidarın "Böl, parçala, yönet." planının aksine olması gerekeni yaptılar.

TÜM ENERJİ-SEN 1. GENEL KURULU YAPILDI

Enerji işkolunda faaliyet gösteren Tüm Enerji-Sen, 20 il-den gelen temsilcilerin katılımıyla 1. Olağan Genel Kurulu'nu yaptı. Kurulda, enerji işkolunda faaliyet gösteren diğer sendikalarla birleşme kararı alındı.

Genel kurulda; "Hak verilmez, alınır!" ilkesiyle mücadeleciler bir anlayışla, tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesinde, sınıf ve kitle sendikacılığında, hak alma mücadelesi ile demokrasi mücadelesini birarada gören

anlayışta, bağımsız bir sendikal anlayışta, birlik ve grevli-toplu-sözleşmeli sendikal haklar uğruna mücadele anlayışı benimsenerek hayata geçirilmesi karar altına alındı.

Genel kurulda; çağdaş olmanın gereği olarak, emeğin tek yanlı fiyatının belirlenmesiyle satılmasını istemediklerini belirten konuşmacılar, onurlu ve insanca yaşamak istediklerini, bu nedenle de mücadelelerini yükselteceklerini bildirdiler.

EZİLMİŞLİĞİN VERDİĞİ SINIF BİLİNCİ

Zor şartlar altında çalışan (Y.H.S.) görevlileri baskılara, horlanmalara, aşağılanmalara maruz kaldıkları gibi, idarece de keyfi uygulamaların en yoğun yapıldığı kişiler olarak ta dikkati çekmektedir. Kadro-

Bilindiği gibi az ücretle çalışmaya mahkûm edilen biz kamu çalışanları, aynı teşkilatın mensupları olduğumuz halde gelir kademesinde çalışanlar ve diğer kademedeki çalışanlar diye ikiye bölünmüşüzdür.

su gece bekçisi olduğu halde odacı olarak görev yaptırılan, kadrosu odacı olduğu halde gece bekçisi veya kaloriferci olarak görevlendirilen, kadrosu kaloriferci olduğu halde odacılık yaptırılan bu kişilerin haksızlığa karşı hiç itiraz etme hakları yoktur. İtiraz ettiği anda da verilen göreve itiraz ediyor denilip savunması isteniyor veya başka birimlere yollanarak sosyal yaşantıları bozuluyor. Bu alışlagelmiş durumlardan biridir.

(Y.H.S.) kaloriferci olarak görevlendirilen kişilerin zor ve ilkel şartlar altında çalıştıkları, zehirlenme pahasına da olsa görevlerini yaptıkları, sağlık yönünden çöktükleri gözlenmesine rağmen, bu kişilere zehirlenmelere karşı yoğurt, süt gibi mamullerin verilmemesi de ayrı bir sorundur. Görev itibarıyla çöküntüye uğrayan bu kişilere ek bir yardımın yapılması gerekmez mi?

(Y.H.S.) gece bekçisi olarak görev yapan kişilerin de, hiç bir güvenlik önlemi olmayan hizmet

binalarını beklerken kendilerini dahi koruyacak, savunacak silah ve emniyet tedbirinin olmaması ayrı bir sorundur. Bir de bu kişilere vevne kasalarında zaman zaman da olsa yüklü bir para zimmet edilince durumları daha da zorlaşıyor. Cumartesi

pazar ve bayramlarda 24 saat geçkin nöbet tuttuklarını da

unutmayalım.

Bilindiği gibi az ücretle çalışmaya mahkûm edilen biz kamu çalışanları, aynı teşkilatın mensupları olduğumuz halde gelir kademesinde çalışanlar ve diğer kademedeki çalışanlar diye ikiye bölünmüşüzdür; bu da insanlık ve adalet hislerimizi rencide etmiş, farklı muamele çalışma azmimizi kırmıştır. Aynı şekilde hizmetlilerden de gelir biriminde görevlen dirilenler mesaiyi alırken, diğer birimlerde görevlendirilenler alamamaktadırlar. Ağır şartlar altında çalışan hizmetlilerin normalde, zaten hepsinin fazla çalışma ücretini hak etmiş olduğu halde Bakanlığımızca bu hakları verilmemektedir. Sabahın en erken vaktinde görev yerlerine gelip buldukları birimi çalışır vaziyette göreve hazır hale getirmek ve aynı şekilde mesai bittikten sonra da etrafı toplayıp temizlik yapmak zorundadırlar. Buradan da anlaşılacağı gibi bir saat erken işe gelip bir saat geç

giden (Y.H.S.)'na tabi personellerin hepsi mesaiyi hak etmiş olmuyor mu? Maalesef alamadıkları gibi, mesai dahilinde horlanıp aşağılanarak mükafatlarını almaktadırlar. Bu durumun da göz önünde bulundurulması gerekmez mi?...

(Y.H.S.)'na tabi personelin üzerinde gelişen ve uygulanan bu baskıyı kırmak, bu gidiş dur demek ancak sendikamızın bu sorunu sahiplenmesiyle mümkün olacaktır. Bu sınıfta çalışan görevliler, tozuntoprağın içinde sağlıklarını hiçe sayarak çalışmaları, yıpranmaları, mesai dahilinde de sağa sola koşturularak keyfi olarak kullanılmaları, mesai haklarını dahi alamamaları üzücü bir durumdur. (G.İ.H.S.)'na tabi memurların bu bu kişilerle dayanışmalarıyla, ancak bu gibi aşağılanma, horlanma gibi zihniyetler yıkılabilir.

(Y.H.S.)'na tabi personele giyecek yardımı aksak ve sağlıksız gitmektedir; kuşa dönmüş vaziyettedir. 657 sayılı D.M.K.'nun 11. maddesinde, kurum ve kuruluşlar, verilecek giyim eşyalarını Maliye ve Gümrük Bakanlığı'nca belirlenecek standart fiyatları gözönünde bulundurmamak sure-

tiyle tabi oldukları ihale mevzuatına göre karşılar denilmektedir; ve bu eşyalar ihale yapılarak verilmektedir. Yani ucuz fiyat verenden giyilir. O da acısını bizden çıkartırcasına defolu ve kalitesiz malları kalamakta, sanki sadaka veriyormuş gibi "ister al, ister alma" tehditleriyle personeli zor durumda bırakmaktadır. Devlet madem bunu hak olarak veriyor, o halde giyeceklerin standart fiyatlarının bu kişilere doğrudan para olarak ödenmesi daha sağlıklı olur. Veya devlet kuruluşu olan Sümerbank'ın bu ihtiyacı karşılaması sağlanırsa, bu hem devletin yararına olacak hem de bu kişilerin itilip kakılması önlenip kaliteli mallar almaları sağlanmış olacaktır.

(Y.H.S.)'na tabi personelden lise mezunu olan hizmetliler çoğunlukta olmasına rağmen, keyfi olarak 2-4 yılda bir sınıf değişikliği yapılmakta, bunda da komisyonlar oluşturularak

bu kişiler sözlüye tabi tutulmaktadır. Sözlü sınavda da keyfi tutumlar sürmekte, yapılan ayak oyunları ile işlerine gelmeyen kişileri eleyerek haksız, adaletsiz bir durum yaratılmaktadır. Burada anlaşılmayan bir konu varsa, 657 sayılı D.M.K.'nin en katı

tutumu sadece Maliye ve Gümrük Bakanlığı'nca mı uygulanmaktadır? Oysa intibakı yapıp kadrosu verilen kişinin sınıf değişikliğindeki kaderinin birkaç kişinin eline bırakılması adil olmayan durumlara sebebiyet

vermektedir. Bunu göz önünde bulundurarak, diğer bakanlıkların yaptığı sistem gibi bu kişilere intibak, kadro nasıl yapılıyorsa bir onayla da sınıf değişikliğinin yapılması bu eşitsiz uygulamayı ortadan kaldıracaktır.

Böyle zor şartlar ve baskı altında, keyfi uygulamalarla çalıştırılan (Y.H.S.)'na tabi olan personel nasıl olur da kendi sınıf bilincine sahip çıkmasın, örgütlenmesin? Bulduğu ve

yaşadığı şartlar, bu kişileri pişirip belli bir düzeye getirmez mi? Bugün ilkokul mezunu kalmamıştır, kalsa dahi azdır. Lise, ortaokul, A.Ö.F.'nde okuyan hizmetlilerin olduğu bir sınıfa kültür ve eğitim düzeyi düşük diyemeyiz. Bu

kişilerin özel şirkette çalışma dıklarını, bunların da 657 sayılı D.M.K.'nin kapsamında olduklarını unutmamalıyım. Sendikamızın yayın organının 3. sayısında yazılan yazıyı Mersin'de çalışan (Y.H.S.)'na tabi personel tepkiyle karşılamış ve 1., 2., 3., 4., 5. maddeler halinde

yazılmış olan yazıyı haklı olarak eleştirmişlerdir. Unutulmaması gereken, (Y.H.S.)'na tabi personel, dernek ve sendikamız olmadan da çalışma koşulları itibarıyla birlik, bera-

Ağır şartlar altında çalışan hizmetlilerin tümü fazla çalışma ücretini hak etmiş olduğu halde bu hakları verilmemektedir. (Y. H.S.)'na tabi personelin üzerindeki bu baskıyı kırmak ancak sendikamızın bu sorununu sahiplenmesiyle mümkündür.

berlik içinde örgütlü olarak hareket etmeyi hedeflemiş ve birçoğu sendikamızın kuruluş çalışmasında öncü rol oynayarak kurucu üye olma sıfatıyla onurlanmıştır. Mevcut illerdeki sendikalarda da yönetim kadrosuna gelmiş (Y.H.S.)'na tabi personelin olduğu unutulmasın; bu konunun da dikkate alınarak değerlendirilmesi gerekir.

Bu onurlu mücadelede yer alan (Y.H.S.)'na tabi personelin sendikamızda ateşleyici olduklarını, aktif görevler aldıklarını ve mücadeleyi sonuna kadar götüreceklerinin bilinmesini istiyoruz. Biz taşra teşkilatlarında durum böyledir. Yayın organınızda (Y.H.S.)'na dahil personelin eğitim ve kültür düzeyinin düşük olması fikrine kesinlikle katılmıyoruz. Böyle bir durum belli bir kesimde görülüyor ise de, tüm Türkiye çapında çalışan diğer (Y.H.S.)'na tabi personelin de aynı kefeyle konması gerekmez.

Mehmet KIVANÇLI
İçel İl Sekreteri

MEMUR SENDİKACILIĞININ GELİŞİMİ NE DURUMDADIR? BUNDAN SONRA NELER YAPILMALIDIR?

1993'e girerken memur sendikacılığının genel bir değerlendirilmesini yapmak gerekirse; 1992 yılında gerçekten kamu çalışanlarına ait platforma dahil sendikalar iyi organize çalışmalar yaparak isimlerini kamuoyuna gerektiği ağırlıkta duyurmuşlardır. Bunun sonucunda da bazı ileri kazanımlar elde edilmiştir. Bunların en başında ünlü ANAP'ın yayınladığı yasakçı genelgenin yargı tarafından iptali gelmektedir. Bundan başka ILO sözleşmeleri meclisten geçirilerek çok önemli bir kazanım daha elde edilmiştir. Artık memur sendikacılığında geline nokta, onun yasal olup olmadığı tartışmasının aşılması ve kesin hedef olan grevli-toplusözleşmeli bir sendikanın kabul edilip edilemeyeceği tartışmasıdır. Bu hedefe ulaşabilmek için biz kamu çalışanlarını yoğun mücadele dolu günler beklemektedir.

Önümüzdeki yıl yasalarda düzenleme yapılırken, biz kamu çalışanları taraf olabilmek için örgütlülüğümüzü tutarlı bir yapıya kavuşturmalı, nitelikli bir üye çokluğu sağlayabilmeli, eğitim çalışmalarına hız vermeli ve şimdilik bir memur sendikaları konfederasyonunu kurabilmeliyiz.

Önümüzdeki 1993 yılında Anayasa'da ve sendikalar yasasında düzenlemeler yapılacaktır. Biz kamu çalışanları bu yasalar düzenlenirken taraf olabilmek için var olan örgütlülüğümüzü tutarlı bir yapıya kavuşturarak sayısal gücümüzü artırmalıyız. Sayısal gücümüzü artırırken nitelikli bir üye yapısına sahip olabil-

mek için, aramıza yeni katılan kişilere sendikal bilinç vermek üzere eğitim çalışmaları yapmak zorundayız. Demokratik sınıf ve kitle sendikacılığını mesleksi sorunlarla birarada özümseyerek ve çözümlenerek, hedef kitleye doğru bir şekilde aktarmalıyız.

Ayrıca, kamuoyunda daha etkin olabilmek için üst örgüt yapısı olan bir memur sendikaları konfederasyonu gereklidir. Gerçi bu, bugünkü yasalar içerisindeki çözüm önerimidir. Temelde işçi-memur ayrımının ortadan kaldırılarak, tüm emekçilerin haklarını koruyacak güçlü bir sendikal örgütlenme en doğrusudur. Yeni dönemde devlet, kendi güdümünde sarı sendikalar kurdurarak karşımıza çıkmak isteyecektir. Zaten bunun ilk örneklerini bazı satılmış kişiler şimdiden vermiş durum-

dadır lar. Ben i m t ü m maliye çalışanı emekçi dostlara tavsiyem,

kendi örgütlerine sahip çıkmalarıdır. Bizler kurtarıcıyı dışarıda aramamalıyız. Ancak biz, kendi kendimizin kurtarıcısı olabiliriz. Kendi seçtiğimiz yöneticilere her zaman her işin hesabını sorabiliriz; ama devlet güdümlü sarı sendikalarda bunu hiç bir zaman yapamayız. Tüm emekçilerin, sınıfının bilinci içerisinde hareket ederek böyle sarı tu-

zakiara düşmemeleri gerekmektedir. Bugün ülkemizde hala demokrasi sorunu vardır, iş yasaları anti-demokratiktir. Hakkını arayan insanlar karakollarda türlü baskı ve

işkenceye uğramaktadırlar. İnsanlar en temel haklarını kullanırken çeşitli idari baskılarla karşılaşmaktadırlar. Ülkemizde hala insanlar gece yarısı evlerinden alınarak götürülmekte ve gözaltında kaybolmaktadırlar. Cinayet işleyenler, hayali ihracatla devleti milyarlarca dolandıranlar ellerini kollarını sallayarak doluşmaktadırlar.

Tüm bu olumsuzlukların giderilmesi, emekçilerin örgütlenerek yönetimde söz sahibi olmalarıyla mümkün olacaktır. Tüm çalışanların artık duyarsız oldukları durumun farkına vararak geleceğin güzelliklerini beraberce paylaşmak için örgütsel mücadelede yerlerini almamaktadır. 1993 yılının ülkemize demokrasi, özgürlük getirmesi dilekleriyle tüm maliye çalışanlarının yeni yıllarını kutlarım.

10.12.1992
Hikmet KILIÇ
Çan Vergi Dairesi

Tüm Maliye Çalışanlarına Açık Mektup

Sendikal örgütlenmemizin talebi ve Genel Merkez Yönetim Kurulu kararı ile, tüm maliye çalışanlarının ekonomik-demokratik, özlük, sosyal, hukuksal sorunlarının ve çözüm önerilerinin Maliye ve Gümrük Bakanı sayın Sümer ORAL'a iletilmesi doğrultusunda 05.02.1993 tarih ve 113 sayılı yazı ile görüşme talep edilmiş olup, görüşme talebimiz 25.02.1993 tarihinde, saat 11.00 olarak bakanlıkça kabul edilmiştir. Merkez Yönetim Kurulu olarak belirlenen tarihte bakanlık makamına gidildi, ancak sayın bakanın "yoğun işleri" dolayısıyla görüşme aynı gün saat 15.00'e ertelendi. Görüşme saatinde toplantı salonunda Merkez Yönetim Kurulu hazır olduğu halde. sayın bakanın yerine Personel Genel Müdürü, yardımcısı ve Muhasebat Genel Müdürü geldiler. "Bakanın yoğun işleri olduğu"nu belirtip "temsilci olarak kendilerini görevlendirdiği"ni söylediler. Oysa bizler özel kalem müdürünün odasında beklerken, bakanın, saat 14.00'te Sabancı Holding Y.K. üyesi H.Ömer SABANCI ile, saat 14.30'da Koç Holding Y.K. üyesi Can KIRACI'la görüştüğüne bizzat tanık olduk. Maliye ve Gümrük Bakanı bizlere randevu vermesine rağmen işveren temsilcileriyle vakit bulup görüşürken bizlerle görüşmeye genel müdürleri görevlendirmişti. Genel Başkanımızın "Bu şartlarda görüşmenin mümkün olamayacağını, genel müdürleri muhatap olarak tanımayacağımızı, sendika genel merkezi olarak muhatabımızın siyasi iktidar ya da hükümet temsilcisi Sümer ORAL'ın birinci derecede işveren temsilcisi olduğunu" belirten açıklamasının ardından sorunlarımızı ve taleplerimizi içeren dosya bakana iletilmek üzere Personel Genel Müdürü'ne verilerek salon terk edildi. Çünkü Personel Genel Müdürü ile yapılacak görüşmede somut hiç bir kazanım sözkonusu olmayacaktır.

Yukarıda yaşanan olaylar Genel Merkez Yönetim Kurulu'nca değerlendirildi ve aşağıdaki kararlar alındı:

1) Birinci derecede işveren temsilcimiz olan hükümet temsilcisi sayın bakan, işveren temsilcileriyle görüştüğü halde, tüzel kurum olarak sendikamızla basın, TV ve kamuoyu önünde sorunlarımızı ve taleplerimizi bizlerle tartışmaktan kaçmıştır. Bu nedenle Maliye ve Gümrük Bakanı Sümer ORAL, maliye çalışanları nezdinde telgraflar yoluyla protesto edilip, bizlere karşı bu tutumunun teşhir edilmesi, kitlesel telgraflar çekilmesi.

2) Ülke genelinde siyasi iktidar ve hükümet temsilcileri nezdinde durum fiili olarak dile getirilmeli ve tavrımız açık bir şekilde gösterilmelidir.

3) Sorunlarımızı ve taleplerimizi içeren dosya genel örgütlülükte tartışılmalı, geliştirilmelidir. (Özellikle:

a) Temsilcilik odası talep edilip tespit edilen yerlerin fiili olarak kullanılması.

b) Sendika pañolarının işyerlerine bugünden fiili olarak asılmasını sağlamak.

c) Bugüne kadar yapılan sürgünlerin geri alınması ve sürgün edilenlerin yerlerine iade edilmesi.

d) Sendikal örgütlenme ve faaliyetlerimizin önündeki yasadışı baskı ve engellemelerin kaldırılması için ILO sözleşmeleri de dikkate alınarak bakanlıkça bir genelgenin yayınlanmasının hedeflenmesi.)

1993 dönemine ilişkin bir nüshasını Maliye Bakanlığı'na sunduğumuz sorunlarımız ve taleplerimizi içeren dosyanın, üzerinde kitlesel tartışmalarla toplu sözleşme taslaklarına dönüştürülmesi (dosyada geçmeyen ekonomik, demokratik, idari ve sosyal taleplerimizin de tartışılarak dosyaya ilave edilmesi.)

4) Yukarıdaki 2 ve 3 sayılı kararlar doğrultusunda genel örgütlülükte çıkan sonuçların karara bağlanması için 10-11 Nisan 1993 tarihlerinde sendikamız Ankara Şubesi'nde tüm temsilcilik ve şube yönetim kurullarından başkan ve iki yönetim kurulu üyesinin katılacağı "Başkanlar Kurulu" toplantısı yapılacaktır.

5) Fiili sendikal mücadele anlayışımız gereği, 22 Haziran 1992 Ankara, 15 Temmuz 1992 Türkiye geneli, 21 Aralık 1992 Ankara Başbakanlık önü, 15 Ocak 1993 iş bırakma eylemlerimizde olduğu gibi, 1993 Mayıs ayında Maliye ve Gümrük Bakanı ile fiili görüşmenin gerekliliğinin kaçınılmaz olduğu kararı alınmıştır. Bu konuda her türlü çalışmaların bugünden başlatılması gerekir.

Merkez Yönetim Kurulu'nun yukarıda almış olduğu kararların titizlikle hayata geçirilmesi, bir anlamda tüzel bir kurum olarak var olup olmamakla eşanlamlıdır. Bugüne kadar vermiş olduğumuz mücadelenin doğruluğu en son gelişmeler karşısında bir kez daha denenmelidir. Bu nedenle "Hak verilmez, alınır!", "Haklar örgütlü mücadele ile kazanılır!" şiarlarımızın yine caddelerde, sokaklarda, işyerlerinde, "bakanlık önünde" haykırılması, olaylar karşısında fiili açık tavır alınması gereğinden hareketle siyasi iktidarın anti-demokratik uygulamalarına karşı çıkmakta örgütlü mücadele ile başarıya ulaşacağına inancımız sonsuzdur.

TÜM MALİYE-SEN
GENEL MERKEZ YÖNETİM KURULU

GARİP UYGULAMALAR YARGIDAN DÖNÜYOR

15.01.1993 tarihinden itibaren çalışanlara lojman tazminatı, bizlerin telaffuz ettiği kira yardımları ödenmeye başlandı. Çıkarılan yönetmeliğe göre ödenecek tazminatın evlilere tam, bekarlara yarım olacağı öngörü lüyor. Ve hazırlanış aşamasında konu ile ilgili getirilen gerekçede ise, bekar memurların kira giderlerinin evli memurların kira giderlerinden daha az olacağı düşüncesi uygulamanın başlatılış nedeni olarak gösteriliyor.

Ancak konunun ne derece geçerli olabileceği gerçekten düşünülmesi gereken bir durum. Zira en son verilen yargı kararıyla birlikte, bir çalışanın evli-bekar (kiralayacağı yer için) ayırımı yapılmaksızın içinde bulunduğu şartlar farklı değil, aynıdır. Bu konuyla ilgili Milliyet gazetesinde Çalışanın Dünyası köşesinde yer alan bir habere göre, "Ankara'da görev yapan bir bayan yargıç bu garip uygulamanın iptal edilmesi için idare mahkemesine dava açıyor. Mahkeme, bekar bayan yargıçın istemini haklı buluyor ve bekarlara yarım lojman tazminatı ödenmesini iptal ediyor. Mahkeme gerekçe olarak lojman tazminatının kira giderlerine katkıda bulunmayı amaçladığını, ancak bu ödemenin medeni duruma göre farklılaştırılmasının eşitlik ilkesine ve tazminatın amacına aykırı olduğu sonucuna varıyor. Daha önce de Danış-

tay ek göstergeye göre belirlenen lojman tazminatı tutarlarının memur terfi ettikçe yükseltilmesi kararı verilmiş ve idari mahkeme bekara yarım lojman tazminatı uygulamasını iptal ederek lojman tazminatı yönetmeliğinde yer alan iki ana hükmü böylece iptal ediyor. Ancak kararların genelleştirilerek uygulanmasına geçilmediği bildiriliyor. Örneğin bekar memurların tam lojman tazminatı alabilmesi için tek tek dava açmaları gerektiği, bayan yargıçın idare mahkemesinden aldığı kararın sadece kendisi için geçerli olacağı, diğer bekar memurların bu karardan yararlanması için bağlı buldukları daireleri dava etmeleri gerektiği belirtiliyor." Kısaca, yönetmeliğin aksayan yönleri idari mahkemenin (bayan yargıçın başvurusuyla) vermiş olduğu kararlarla durum açıkça ortaya konulmuş. Ve idari mahkemenin vermiş olduğu karara bakıldığında ise pratikte bunun değil, tam aksi bir durum yaşandığı gözlenmekte ve sonuç itibarıyla kararın yürürlüğe girmesinde tek tek memurların mahkemeye başvurması yerine, verilen karar ışığında lojman tazminatı yönetmeliğinin düzenlenmesi ve aksaklıkların giderilmesi bizler açısından olumlu sonuçlar doğuracaktır. Ancak aksi durumda bizlerin mahkemeye başvurarak durumu sonuçlandırmamız gerekecektir.

Hatice ÖZÇELİK

TÜM MALİYE-SEN 1 YAŞINDA

Kamu çalışanları içinde örgütlenme geleneği en az kesimlerden biri olan maliye emekçileri 1990 yılında MA-DER ile başlattığı örgütlenme sürecini 3 Şubat 1992'de Tüm Maliye Çalışanları Sendikası'na dönüştürerek devam etmiş, 3 Şubat 1992'de 425 kurucuyla başvuran TÜM MALİYE-SEN bugün onbinleri aşmış üye sayısı, Türkiye'nin dört bir yanına yayılmış temsilcilik ve şu belerliye küçümsenemeyecek bir yere gelmiştir.

Bu süre içinde Tüm Maliye-Sen, MA-DER döneminden bugüne kadar her şart altında üyelerinin ve emekçilerin haklarının ve çıkarlarının savunulmasını, grevli-toplusözleşmeli sendikal mücadelesini, "Hak verilmez, alınır!" şiarı ile bütünleşmiş, mitinglerde, panellerde ve 15-16 Haziran Ankara yürüyüşünde, 21 Ekim Ankara Adliyesi'nde, 21 Aralık'ta Toplusözleşmeye Davet eylemlerinde kitlesel katılım ve coşkusıyla mücadelede haklı ve gururlu yerini almıştır.

Devletin, tüm güçleriyle sendika kuramazsınız, üye olamazsınız dediği bir dönemde sendikalarımızı kurarak, üye olarak sendikalarımıza vurulan mühürleri sökerek, İLO sözleşmelerini onaylatarak cevap verdik. Bundan sonraki süreçte de, toplu sözleşme yaparak toplu sözleşme hakkımızı, grev yaparız grev hakkımızı alacağımızı biliyoruz.

Maliye emekçisi arkadaş; Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da filli ve meşru mücadelemizi sadece ve sadece kendi öz gücümüzle kazanacağımızın bilincinde olarak, tüm emekçilerle birlikler oluşturmak, her fırsatta en geniş kitlelerle ekonomik-demokratik-siyasal haklarımızı gaspedenlere karşı direnmek vazgeçilmez temel ilkimiz olacaktır. Kamu çalışanları sendikalarını dağıtmaya, parçalamaya hizmet eden devlet sendikacılığını (sarı sendikacılık) teşhir etmek, kamu çalışanları genelinde maliye emekçilerinin birleşmesini, kitleselleşmesini, tek vücut halinde mücadeleye katılmasını sağlamak demokrasi cephesinin yaratılmasını hedeflemek temel görevimiz olmalıdır.

★ II temsilcilerimizin 9 Mayıs 1992 tarihli kararınca, 3 Şubat, maliye emekçilerinin günü olacaktır.

★ Tüm Maliye-Sen'in kuruluş günü olan 3 Şubat, her fırsatta değerlendirilerek en geniş kitlelerle kucaklaşmaya ve paylaşma gününe dönüştürülmelidir.

★ 3 Şubat, grevli, toplu sözleşmeli sendika şiarının salonlarda, alanlarda ve kitlelerde yankılandığı gün olmalıdır.

★ 3 Şubat, maliye emekçilerinin açtığı mücadele bayrağının daha yukarı çekildiği gün olmalıdır.

Yaşasın Tüm Maliye Çalışanları Sendikası!

Yaşasın Grevli-Toplusözleşmeli Sendika Mücadelemizi!

TÜM MALİYE ÇALIŞANLARI SENDİKASI
MERKEZ YÖNETİM KURULU

KÜLTÜR SAYFASI

SAVAŞ VE DOĞUM

Bir sinema ve tiyatro adamı olan Yavuzer Çetinkaya, öykülerini "Savaş ve Doğum" adı altında toplamış. Kitap, ismini onsekiz öyküden biri olan "Savaş ve Doğum"dan alıyor. Yazar, daha önce Paris izlenimlerini dile getirdiği iki röportajı ile de 1980 yılı "Abdi İpekçi Röportaj Ödülü"nü aldı.

Savaş ve Doğum adı altında topladığı öyküleri canlı, yalın ve şiirsel bir anlatımla okuyucuyu sımsıkı kucaklıyor. Birer günlük gibi kendi yaşamından esinlenen yazar, kısa öykü türünün en güzel örneklerini yazın dünyasına kazandırıyor. Milli Edebiyat Dönemi ve Genç Kalemler edebi akımının öncülerinden biri olan Ömer Seyfettin gibi yer yer çocukluğumuzun tatlı günlerine doğru götürüyor bizi; örneğin, onsekiz öyküden biri olan "Bahara Yakışmaz Ölüm"ü okurken "Kaşağı"yı anımsamamak mümkün mü? Veya modern öykü türünün öncülerinden biri olan Sait Faik'in "Son Kuşlar"ını...

Yavuzer Çetinkaya gurbet, sıla, özlem ve daha nice gizli kalmış duygularımızı, kendini anlatırken ucundan geçerek bizi bir düşün dünyasına götürüyor. Paris'te bir yeni yılda yalnız kalmış bir gurbetçiyi "Savaşa Hayırlı!" derken bizi, bizim duygularımızı dile getiriyor.

Yavuzer Çetinkaya'nın öykülerini, sanat anlayışını anlattık; ama Yavuzer Çetinkaya'yı size tanıtmayı unuttuk: "Bir yazarı, en iyi eserleri tanımlar" dersek abartılı olmaz. Nitekim Yavuzer Çetinkaya da öykülerinde kendi yaşamından kesitler gözönüne sermiş. O, Bizimkiler TV dizisinde seyrettiğimiz doktor rolündeki sevimli tiyatroçunun ta kendisidir. Talas Amerikan Ortaokulu'nu, Robert Kolej, İ.Ü. Psikoloji Bölümü'nü bitirdikten sonra Ege Üniversitesi'nde, Güzel Sanatlar Bölümü'nde yüksek lisans yapar. Paris'e gider. Sorbonne Üniversitesi'nden Sinematografi Doktoru ünvanını alır. Uzun yıllar Dostlar Tiyatrosu'nda çalışır. Öykülerini topladığı "Savaş ve Doğum" öykü kitabıyla da 1992 Haldun Taner Ödülü'nü alır. (Savaş ve Doğum, Simavi Yayınları, 92 sayfa, İstanbul.) **A.H.S.**

ÖZGÜRLÜKSÜN SEVDİĞİM

Sevda ile yüklüdür
Yüreklerimiz,
Umut ile yüklü
Beyinlerimiz.
Yaşama sarıldık

/dört elle

Güzel yarınlar
Dileği ile.

Elele verdik,

Omuz omuza.

Şarkılar söyledik

/hep bir ağızdan.

Sevda ile yüklüdür

Yüreklerimiz,

Sevgi dolu bakar

Gözlerimiz.

Umut dolu geleceğimiz

Gözlerde yeşil,

Düşlerde beyaz,

Özgürlüğümüze

Adım adım

/yürümekteyiz.

Aralık 1992

Ayhan ESMEROĞLU

"1. Kuruluş Yıldönümü'nde Birlikte Olmak Dileğiyle" Gecesi Yapıldı

Sendikamız 1. Kuruluş Yıldönümü etkinlikleri olarak Genel Merkez Yönetim Kurulu 21.02.1993 günü, Yenikapı, Avrasya Restaurant'ta "1. Kuruluş Yıldönümü'nde Birlikte Olmak Dileğiyle" yemekli gece yaptı.

Geceye gelen mesajlar:

İst. 2 No'lu Şb.Bşk., İst. 3 No'lu Şb.Bşk., Malatya-Konya-Elazığ-Kırşehir-Gaziantep-Aydın ve Ağrı Temsilcilikleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bkn., Ankara Büyükşehir Bel.Bşk., Başbakan Yardımcısı, Anayasa Mhk.Bşk., Maliye ve Güm.Bkn., Kültür Bkn., Devlet Bakanları İ.Tez ve T.Akyol, Refah Partisi Bşk., İst. Defterdarı ve Yrd. Alper KÜŞ.

Geceye katılan konuklar:

Hava-Sen Gen.Bşk., Tüm Bel-Sen Gen.Bşk., Gen.Sek. ve 1 No'lu Şb.Y.K.Ü.R. Erdoğan, MA-DER Y.K.Ü. G.Sürücü, Zonguldak-Bolu-Eskişehir-Balıkesir-Kocaeli-Ankara-İst.1 ve 3 No'lu Şb.Bşk.ları, Çanakkale'den İlk Gen.Mrk.Y.K.Ü. İ.Sahin, İçel Şb.Y.K.Ü. M. Karaca, Eskişehir Şb. Y.K.Ü. A.Çelik, İzmir Şb.Y.K.Ü. İ.Berber, İst.2 No'lu Şb.Y.K.Ü. İ.Sipor ve Sakarya-Kırklareli-Ordu Temsilcilik başkanları.

HABERLER...HABERLER...HABERLER...

ZONGULDAK'TA "TOPLUSÖZLEŞMEYE ÇAĞRI" MİTINGİ YAPILDI

Kamu çalışanları Zonguldak Platformunu oluşturan Tüm Maliye-Sen, Eğitim-Sen, Dem-Sen, Maden-Sen, Tüm Enerji-Sen, Tüm Bel Sen ve Tarım-Sen, 5 Aralık 1992 günü "Toplusözleşmeye Çağrı" mitingini düzenleme kararı aldılar.

Platforma Genel Maden-İş ve Belediye-İş sendikaları da destek verdi.

Sendikamız adına konuşan Zonguldak Şube Başkanımız İhsan ÖRGÜN, "Yıllardır verdiğimiz mücadelemizle

sendikal hakkımızı kazandık. Giriştığımız hukuk mücadelesinde bu yasaları yapıp ta kendi yasalarına uymayanlara yasaları öğrettik. ILO Sözleşmelerini onaylattık. Tüm engellemelere rağmen sendikalarımızı kurarak sendikal hakkı elde ettik. Toplusözleşme ve grev hakkını da elde edeceğiz." dedi.

Zonguldak mitingine Karabük, Devrek, Çaycuma, Kdz.Ereğli, Safranbolu, Yenice, Alaplı, Gökçebey ilçelerinden ve Bolu, Bartın ve Kocaeli illerinden gelen Tüm Maliye-Sen üyeleri ve yöneticileri katıldı. Mitingde yaklaşık 15.000 kişi vardı.

BOLU ŞUBEMİZ AÇILDI / KAPANDI

Tüm Maliye-Sen Bolu Şubesi olarak seçimlerimizi yaparak Sendikalar Yasası'nda belirtilen evraklarımızı hazırlayarak Bolu Valiliği'ne başvurumuzu yapıp tabelamızı astık. Mücadelemiz sonucu sendikalarımızı kurduk, ILO sözleşmelerini onaylattık, İçişleri Bakanlığı genelgesinin kaldırılmasına rağmen hala bazı bürokratların kafalarını değiştiremedik. Yargı organlarında haklılığımız, yasallığımız onaylanmasına rağmen kendini yargı yerine koyan, şubelerimizin kapısını kilitleyenlere şunu bir daha hatırlatmak istiyoruz:

"Sendikalarımızın kapılarına daha önceleri de kilitler vurdunuz. Ama o kilitleri bizler söküp attık. Bu kilitler bizi yıldırmadı, mücadeleden ko-

15 OCAK İŞBIRAKMA EYLEMİ

Tüm Maliye-Sen örgütülüğünün nüvelerinin atılmış olduğu Bayrampaşa kompleksinin 15 Ocak'taki bir saatlik iş bırakma eylemi görkemli idi. Hem de biz maliye çalışanları tarihinde anlamıydı. Bilindiği gibi 15 Ocak 1993 tarihine yönelik değişik işkollarında çeşitli eylemlilik kararları vardı. Tüm Maliye-Sen İst. 1 No'lu Şubesi de bir saatlik (13.00-14.00 arası) işi bırakma kararı olarak başarılı bir şekilde hayata geçirmiştir.

Bu eylemin başarısı genelde tüm kamu emekçilerinin örgütülüğüne yansımıştır. Kendi işkolumuzda ise, diğer sendikalarındaki durgunluğun tersine Tüm Maliye-Sen'deki hareketliliğe katkısını sunmuştur. Tabii ki, İstanbul örgülünde 2 ve 3 No'lu Şubelerinin de katkısı vardır.

Kendi şubemize yönelik olarak ta kitlenin moral üstünlüğünü olumlu yönde etkilemiştir. Bir anlamda gücümüzü açığa çıkarmıştır. Kitleyi ileriye dönük eylemliliklere motive etmiştir.

Yaşasın Hak Direnişimizi!

İstanbul 1 No'lu Şube Yönetim Kurulu

paramadı. Biz, örgütlü gücümüzle bu kilitleri de söküp atacağız." Ve diyoruz ki, "Siz bürokrat kafalılara gerçek demokrasiyi bizler öğreteceğiz."

Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!

Yaşasın Tüm Maliye-Sen!

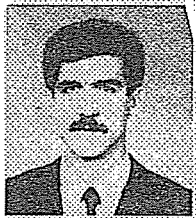
BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!

Hükümetin 15 Ocak 1993 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere tek taraflı olarak belirlediği maaş artışını değerlendiren Kadıköy'deki maliye çalışanları, yüzdelik maaş artışlarını kabul etmeyeceklerini belirterek sendikalarının taraf olarak kabul edilip hükümeti toplu sözleşme masasına çağırarak, sendikalar ve sendika üyeleri üzerindeki baskıların protesto etmek için 15 Ocak 1993 günü saat 11.00'de iş bırakma kararı aldılar.

Yüzde doksanlık bir katılımı 15 Ocak günü saat 11.30'da alkışlı protesto ile iş bıraktı. Polis, iş bırakma eylemi yapmak isteyen çalışanların daire dışına çıkmalarını engellemek istedi; fakat çalışanların polisin hareketine karşı göstermiş olduğu tepki ve kararlılığı karşısında geri adım atmak mecburiyetinde kaldı. Çalışanların eylemi mükellefler tarafından da desteklendi.

Daha sonra Sendikalar Platformunun Kadıköy İskelesi'ndeki basın açıklamasına gidildi. Basın açıklaması yapılırken, yine polisin müdahalesi oldu. Çalışanlar kararlılığını burada da gösterdi. Basın açıklaması sık sık atılan sloganlarla desteklendi. Diyarbakır'daki iki eğitim emekçisinin karanlık güçler tarafından katledilmesi kınandı.

Toplusözleşme Hakkımız, Grev Silahımız!
Göztepe, Kadıköy, Haydarpaşa V.D.
İşyeri Temsilcilikleri

Av. Metin CAN

Dr. Hasan KAYA

Elazığ İl Temsilciliğimiz'in avukatı ve Elazığ İ.H.D. Başkanı Av. Metin CAN ile Dr. Hasan KAYA, karanlık güçler tarafından katledilmesini kınıyor, katillerin bir an önce bulunmasını istiyoruz.

**Tüm Maliye-Sen
Genel Merkezi**

GAZİANTEP'TE TELGRAFLI PROTESTO

15 Ocak 1993 günü Gaziantep'te hükümetin tek taraflı olarak belirlediği % 28 zammı protesto etmek amacıyla TBMM'ne telgraf çekmek için, Tüm Maliye-Sen ve Eğitim-Sen üyesi 300 kadar kamu çalışanı PTT önünde toplandı. İnsanca bir yaşam sürmek istediklerini belirterek "Yüzsüzle - rin, yanlış vergi sisteminin ve devleti dolandı

ranların faturası bize çıkartılmaktadır. Siyasi iktidar, seçim vaatlerini unutmuş ve bundan çark etmiştir." diye açıklama yapan Tüm Maliye-Sen Gaziantep İl Başkanı Necdet KURT'un konuşmasını takiben kitle, postaneye girip TBMM'ne protesto telgrafı çektikten sonra dağıldı.

TOPLUSÖZLEŞMEYE ÇAĞRI

Kamu Çalışanları Sendikaları Platformunun aldığı kararlar doğrultusunda hükümeti "Toplusözleşmeye çağırarak" için 21 Aralık'ta Ankara'ya işverenimizle görüşme yapmak üzere tüm yönetici ve üyelere Ankara'ya gelmesi çağrısı yapıldı. "Hak verilmez, alınır!" şiarını ilke edinen 15.000 civarında kamu emekçisi Ankara'ya gelerek "Toplusözleşme hakkımız, Grev Silahımız!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Gerçek demokrasiyi Biz Yaratacağız!", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır!" sloganlarıyla Başbakanlığa yürüdüler. Kamu Çalışanları Sendikaları başkanlarının Başbakan Yardımcısı ile görüşmeleri sonucu görkemli bir şekilde başlayan eylem olaysız bir şekilde sona erdi.

YEMEK BOYKOTU EYLEMİ

İstanbul Defterdarlığı'nın denetim birimleri oluşturmasını, İzmir ve Ankara Şube Başkanları ile Ankara Y.K.Ü. Celal KARAASLAN'ın sürgün edilmesini protesto etmek için Defterdarlık'ta yemek boykotu yapıldı. Eylem sırasında okunan basın açıklamasında sürgünlerin geri alınması istenerek keyfi uygulamaların ve baskıların bizi yıldıracağı, mücadelemize ivme kazandıracağı belirtildi. **İst. 1-2-3 No'lu Şubeler**

MALİYEÇALIŞANLARINAÇAĞRI

Bugüne kadar maliye çalışanları üzerinde uygulanmaya çalışılan baskı, sürgün ve cezalandırmalara bir yenisi daha eklenmiş olup, 12.03.1993 tarih, 17220 sayılı ve Gelirler Genel Müdürü Zekeriya Temizel imzalı genelge ile 9 günlük Bayram Tatili Genelgesi yürürlükten kaldırılmıştır. Bu ikiyezli uygulamanın Anayasa'ya, 657 sayılı DMK'na ve diğer ilgili yasalara aykırılığı sabittir. (Anayasa, md 18: Hiçkimse zorla çalıştırılmaz; angarya yasaktır.) Biz çalışanlar hakkında bu kararı alan yetkililerin 9 günlük bayram tatili için şimdiden yurtdışında ve yurtdışında rezervasyonlarını yaptırdıklarından eminiz.

1992 dönemi G.V. 1. taksit ödemelerinin tatil dönemine rastlamasının sorumlusu bizler tutulamayız. Bayram tatili hakkımızın gaspedilmesi yerine, ilgili vergi döneminin bir hafta uzatılmasını ısrarla savunuyoruz. Bu ve benzeri keyfi uygulamaları biz çalışanlara saygısızlık olarak kabul ediyor, bu kararı alanları ve uygulayanları protesto ediyoruz.

Tüm Maliye-Sen Genel Merkez Yönetim Kurulu

Hükümetin Ocak 1993 dönemindeki % 28'lik zammına karşı çıkış ve toplu sözleşme masasına çağırma adı altında 15 Ocak 1993 günü temsilcilerimizde ve şubelerimizde kitlesel eylemler yapılmıştır. Şöyle ki:

★Kırklareli Temsilciliğimiz, siyah giyinme, telgraf çekme ve 100 kişiyle kitlesel sessiz yürüyüş eylemini

★Adıyaman Temsilciliğimiz, platformla birlikte basın açıklaması, bordro yakma eylemini

★Kayseri Şubemiz 150 kişinin katılımıyla kitlesel basın açıklamasını

★Tunceli Temsilciliğimiz, platformla birlikte sessiz alkışlı yürüyüş ve basın açıklamasını

★İzmir Basmane'de yemek boykotu, basın açıklaması, sloganlı-alkışlı yürüyüş

★İst.3 No'lu Şb.'ye bağlı Kartal, Pendik, K.yalı V.D. çalışanlarınca 300 kişiyle Kartal Meydanı'na pankartlı-sloganlı yürüyüş ve 2 saat işbirakma

Ümraniye N.Vst.Sarıgazi V.D. çalışanları telgraf çekip dağılırken 22 üyemiz gözaltına alındı.

★İst.2 No'lu Şb. C.oğlu'nda basın açıklaması, Beşiktaş, G.tepe, Şişli V.D.yemek boykotu yaptı.

YİTİRDİKLERİMİZ...YİTİRDİKLERİMİZ...YİTİRDİKLERİMİZ...

Abdurrahman SEVINÇ (1953 - 1992)

11.12.1992 günü akşam eve giderken yol da geçirdiği kalp krizi sonucu vefat eden arkadaşımız işe Vezirköprü Malmüdürlüğü'nde başlamıştı. Daha sonra da Alaçam Malmüdürlüğü ve son olarak Havza V.D.'nde görev yaptı. Evli ve iki çocuk babası olan dürüst ve çalışkan arkadaşımızı unutmayacağız.

Tüm Maliye-Sen Samsun İl Temsilciliği

Hamdi BAYRAK (1955 - 1992)

1985 yılında Urla V.D.'nde göreve başlayan arkadaşımız, kan sere yenik düştü Eşi ha mileyken vefat eden arkadaşımız evli ve bir çocuk babasıydı Çalışkan ve dürüst Hamdi' mizi unutmayacağız.

Hamdi Bayrak'ın çalışmayan eşi Şükran Bayrak adına, yardım için hesap açılmıştır. (İş Bnk.Urla Şb. Hesap No: 169 904)

Tüm Maliye-Sen İzmir Şubesi

Temel KARAMAN (1950 - 1992) Giresun-Tirebolu'da 1950'de doğan Temel, evli ve üç çocuk babasıydı. 1978 tarihinde göreve başlayan arkadaşımız en son Kartal Vergi Dairesi'nde çalışıyordu. Kalbinden rahatsız olan Temel, 14.12. 1992'de aramızdan ayrıldı. Sevgili arkadaşımızı unutmayacağız.

Tüm Maliye-Sen İst.3 No'lu Şube

TEMSİLCİLİKLERİMİZ VE ŞUBELERİMİZ

ADİYAMAN Temsilciliği
Harıncı Cad. No:13/B
K:2 Adıyaman

BALIKESİR Temsilciliği
Şehit Süleyman Bey Cad.
No:48/3 Bandırma/Balikesir

BARTIN Temsilciliği
Kırtepe Mah. Lütfiye Cad.
S.market Üzeri No:4 Bartın

ÇORUM Temsilciliği
Gazi Cad. 4.Maliye Sk.
İşıl Apt. B-Blok 13/2 K:6 Çorum

HATAY Temsilciliği
Savaş Mah. 1 No'lu Belediye İşhanı
Asma Kat No:121 İskenderun/Hatay

KIRŞEHİR Temsilciliği
Bekirkadı Mah. Müftülük Yanı
2.Kurt Apt. No:1/2 Kırşehir

KIRKLARELİ Temsilciliği
Karakaş Mah. Fevzi Çakmak Çıkması
Yeni Gürpınar Pasajı No:8 Kırklareli

KONYA Temsilciliği
Garanti Bank. Alaaddin Şb. Karşısı
Büyükkonur İşhanı No:4/401 Konya

RİZE Temsilciliği
Orta Camii Arkası
Merkez İşhanı Kat:4 Rize

SAKARYA Temsilciliği
Bankalar Cad. Ekiner İşhanı
K:4 No:34 Adapazarı

SAMSUN Temsilciliği
Saitbey Mahallesi
Kulaca Cad. No:4/1 Samsun

TUNCELİ Temsilciliği
Moğoltay Mahallesi
Dayı-Yeğen İşhanı K:2/6 Tunceli

* * * * *

AYDIN Şubesi
Vardar İşhanı No:81/1 Aydın

ADANA Şubesi
Çakmak Caddesi, Çukurova
İşmerkezi No:1/3 Adana

BURSA Şubesi
Başak Caddesi, Gür İşhanı
Teras Kat No:366 Heykel/Bursa

ANKARA Şubesi
Cihan Sk. No:10/6 Sıhırye/Ankara
Tel: 229 41 45

DIYARBAKIR Şubesi
Gevran Cad. Zafer Apt.
Kat:1/4 Ofis/Diyarbakır
Tel: 24 83 32

ESKİŞEHİR Şubesi
Kıbrıs Şehitleri Caddesi
Yasin İşhanı No:9/3 Eskişehir

İSTANBUL 1 No'lu Şube
Gümüşsuyu Cad. Cevteks İşhanı
No:40 Maltepe-Topkapı/İstanbul
Tel: 501 07 13

İSTANBUL 2 No'lu Şube
Vatan Cad. Sofular Simitçi Şakir Sk.
No:20A/4 Aksaray/İstanbul
Tel: 531 49 08

İSTANBUL 3 No'lu Şube
Osmanağa Mahallesi, Halitağa Caddesi
Kıvanç Sk., No: 8/3 Kadıköy/İstanbul
Tel: 337 59 32

İZMİR Şubesi
Gaziosmanpaşa Bulvarı
Kocaş İşmerkezi No:87/208 İzmir
Tel: 82 30 02

KAYSERİ Şubesi
Aktürk Bulvarı Özmutlu
İşmerkezi No:32/14 Kayseri
Tel: 31 77 24

KOCAELİ Şubesi
Tepecik Mah. Ferudun Özbey Cad.
Emrullah İşhanı No:5/2 Kocaeli
Tel: 24 49 01

MERSİN Şubesi
Çankaya Mahallesi
Zeytinlibahçe Cad. No:44/6 Mersin

TRABZON Şubesi
G.paşa Mah. Tiyatro Sk.
Öztürk İşhanı K:3 Trabzon

UŞAK Şubesi
Kurtuluş Mah. Buğdaylı Sk.
Öztürk İşhanı K:1 No:11 Uşak
Tel: 39 996

ZONGULDAK Şubesi
Meşrutiyet Mahallesi PTT Sokak
Sönmezler Apt. K:5 No:10 Zonguldak
Tel: 51 75 37

"23" SENTLİK ASKERE DAİR

Mister Dalles,
sizden saklamak olmaz,
hayat pahalı bizim memlekette.
Meselâ ikiyüz gram et alabilirsiniz,
koyun eti,
Ankara'da 23 sente.
Yahut iki kilo kuru soğan,
yahut bir kilodan biraz fazla mercimek,
elli santim kefen bezi yahut,
yahut ta bir aylığına
yirmi yaşlarında bir tane insan,
erkek.

Ağzı burnu, eli ayağı yerinde,
üniforması, otomatiği üzerinde.
Yani öldürmeye, öldürülmeye hazır,
belki tavşan gibi korkak,
belki toprak gibi akıllı,
belki gençlik gibi cesur,
belki su gibi kurnaz.
(her kaba uymak meselesi),
belki ömründe ilk defa denizi görecek,
belki ava meraklı, belki sevdalıdır.
Yahut ta aynı hesapla Mister Dalles,
(tanesi 23 sentten yani)
satarlar size bu askerlerin otuzbeşini birden
İstanbul'da bir tek odanın aylık kirasına,
Çeksen beş onda altısını yahut
bir çift iskarpin parasına.
Yalnız bir mesele var Mister Dalles,
herhalde bunu sizden gizlediler:
Size tanesini 23 sente sattıkları asker
mevcuttu üniformanızı giymeden önce de,
mevcuttu otomatiksiz filan,
mevcuttu sadece insan olarak,
mevcuttu,
tuhafınıza gidecek,

mevcuttu,
hem de çoktan mı çoktan,
daha sizin devletin adı bile konmadan
Mevcuttu, işiyle gücüyle uğraşıyordu,
mesela Mister Dalles,
yeller eserken yerinde sizin New York'un,
kurşun kubbeler kurdu o
gökkubbe gibi yüksek,
haşmetli, derin.
Elinde Bursa bahçeleri gibi nakışlandı ipek.
Halı dokur gibi yonttu mermeri
ve nehirlerin bir kıyısından öbür kıyısına
ebemkuşağı gibi attı kırk gözlü köprüleri.
Dahası var Mister Dalles,
sizin dilde anlamı pek te belli değilken henüz
zulüm gibi,
hürriyet gibi,
kardeşlik gibi sözlerin,
dövüştü zulme karşı o
ve istiklal ve hürriyet uğruna
ve milletleri kardeş sofrasına davet ederek,
ve yarin yanağından gayrı her yerde,
her şeyde,
hep beraber
diyebilmek için
yürüdü peşinden Bedreddin'in.
O, tornacı Hasan, köylü Memet, öğretmen Ali'dir,
kaya gibi yumruğunun son ustalığı:
922 yılı 9 Eylül'üdür.
Dedim ya Mister Dalles,
herhalde bütün bunları sizden gizlediler.
Ucuzdur vardır illeti.
Hani şaşmayın,
yarın çok pahalıya mal olursa size
bu 23 sentlik asker,
yani benim fakir, cesur, çalışkan milletim,
her millet gibi büyük Türk milleti.

16.07.1953 Nazım Hikmet RAN